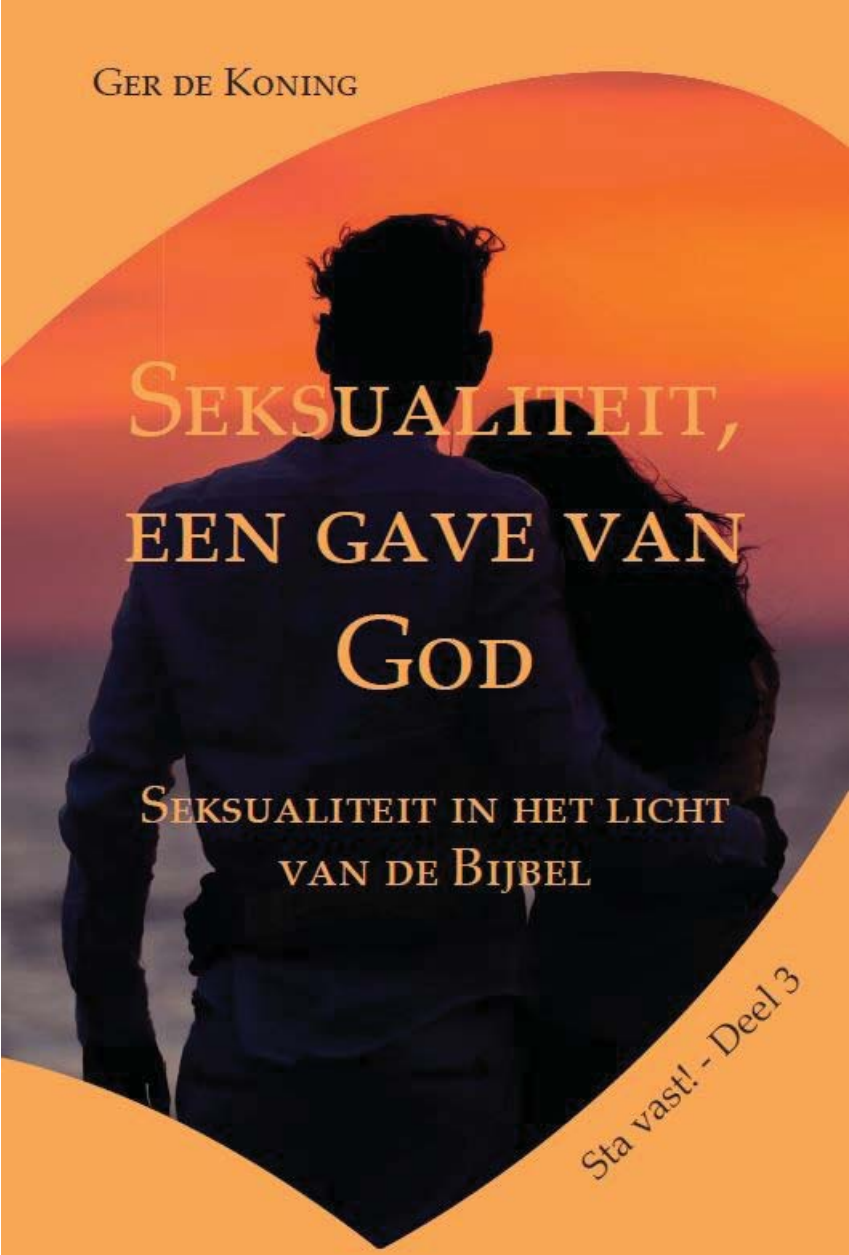

GER DE KONING

The background of the cover features a warm, orange-to-red gradient representing a sunset or sunrise. In the center, the dark silhouettes of a man and a woman are shown from behind, embracing each other. The man is on the left, and the woman is on the right, her hair flowing. The overall mood is intimate and romantic.

SEKSUALITEIT, EEN GAVE VAN GOD

SEKSUALITEIT IN HET LICHT
VAN DE BIJBEL

Sta vast! - Deel 3

Seksualiteit, een gave van God

Sta Vast #3

Ger de Koning

Uitgeverij: Daniël

Webwinkel: www.uitgeverijdaniel.nl

Bestellingen: info@uitgeverijdaniel.nl

ISBN: xxx (Paperback)

© 20xx Uitgeverij Daniël, Zwolle, NL

Omslagontwerp: Jan Paul Spoor

Lay-out: Jan Noordhoek

Niets uit deze uitgave mag – anders dan voor eigen gebruik – worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of de auteur.

Voor gebruik van teksten uit de TELOS-vertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan het Nieuwe Testament in de TELOS-vertaling.

Alle rechten voorbehouden, Grace Publishing House – Veenendaal.

Voor gebruik van teksten uit de HSV is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling. © Stichting HSV 2010.

Alle rechten voorbehouden, © Stichting HSV en Uitgeverij Jongbloed – Heerenveen.

Inhoud

Tekstgebruik	8
Afkortingen bijbelboeken	8
Vertalingen	8
Haakjes	9
Stelling	11
Deel 1 Seksualiteit vóór en buiten het huwelijk?	13
Verantwoording	14
Uit de Bijbel	16
Inleiding	17
Zoals God het heeft bedoeld	19
Een onderdeel	19
Christus en de gemeente	19
Verlaten, aanhangen, één vlees	20
Vader en moeder verlaten	21
Hechten aan zijn vrouw	22
Eén vlees	22
Die twee	23
Seksualiteit buiten Gods plan	25
Huwelijk contra samenwonen	25
Boterbriefje?	26
Liefde slaat om in haat	27
Gevolgen van de zonde	28
Overspel en hoererij	29
Zelfbevrediging	31
Eerste symptomen van seksualiteit	31
Openhartig, niet prikkelend	32
Zelfbevrediging	32

Oorzaak zelfbevrediging	33
De Bijbel en zelfbevrediging	34
Eerlijk onderzoek	35
Binnen Gods grenzen	36
Het geweten	36
Fantasiën	37
Verslaving	37
Op grond van geloof	37
Tot eer van God	38
Zelfdiscipline	38
Mogelijke directe gevolgen van zelfbevrediging	39
Mogelijke toekomstige gevolgen	39
Petting	40
Een heilzame regel	41
Schaamtegevoel	42
Grenzen	44
Hoever mag je gaan?	44
Niet naakt bij elkaar	44
Begeerte	44
De wil van God	45
De Heilige Geest contra hoerij	45
Wachten	46
Stop	47
Strijd	47
Overwinning over de zonde	48
De zonde belijden en nalaten	48
Gedachtevorming	49
Memoriseren	49
Ogen beheersen	50
Tijdsbesteding	51
Vluchten	53
Vleselijke begeerten	54
Gebed	54
Kleding	55

Zelfbeheersing	55
Een voornemen van je hart	56
Tot besluit	58
Een woord voor ouderen	60
Deel 2 Seksualiteit binnen het huwelijk en gezinsplanning	63
Uit de Bijbel	64
Vershil tussen Genesis 1 en Genesis 2	66
Seksualiteit heeft twee aspecten	67
Vershil tussen man en vrouw	67
Emancipatie	67
Het anders-zijn van de vrouw	68
Aanval op het verschil	69
Ontevreden met vrouw-zijn	70
Acceptatie vrouw-zijn is van wezenlijk belang	70
Het waarden van de vrouw door de man	71
De man moet verstand krijgen van zijn vrouw	72
Basis voor een gelukkig huwelijk	73
Seksualiteit samen leren in het huwelijk	73
Eén vlees zijn	74
Echte en totale eenheid	75
Vershil in beleving seksualiteit	76
Naakt	77
Gesprek	78
Seksualiteit moet je leren	79
Samen blijven groeien	80
(1) Seksuele vreugde	80
(2) Het Woord van God	81
(3) Gebed	82
(4) Ruzie	83
(5) Opdracht tot seksuele bevrediging	83
(6) De man het hoofd	84
(7) Ontzag	85

(8) Schoonheid is vergankelijk	85
Seksualiteit om van te genieten	86
Dank God voor de seksualiteit	86
Geslachtsgemeenschap en het krijgen van kinderen	87
Kinderen: de vrucht van de innigste liefde van ouders	87
Kinderen krijgen hoort bij trouwen	88
Verantwoorde gezinsvorming	90
Hoeveel kinderen?	91
Middelen om zwangerschap te voorkomen	91
Algehele onthouding	92
Sterilisatie	92
Kinderen, een zegen	93
Periodieke onthouding	93
Waarom periodieke onthouding	94
Algemene richtlijn	95
Enkele overwegingen	96
Een drievoudig snoer	97
Samenvatting	98
De functies van het huwelijk	98
De functies van de seksualiteit	98
Het voorbeeld dat wij geven	98
Het voorbeeld dat wij hebben	99
Enkele getuigenissen	101
Rob	101
Sjaak	101
Andere publicaties	104
Wil je meer weten over dit onderwerp?	104
Wil je groeien in je geloof?	104

Tekstgebruik

Afkorting bijbelboeken

Oude Testament

Thora Poëtische boeken
Gn Genesis
Ex Exodus
Lv Leviticus
Nm Numeri
Dt Deuteronomium

Historische boeken

Jz Jozua
Ri Richteren
Ru Ruth
1Sm 1 Samuel
2Sm 2 Samuel
1Kn 1 Koningen
2Kn 2 Koningen
1Kr 1 Kronieken
2Kr 2 Kronieken
Ea Ezra
Ne Nehemia
Es Esther

Mt Mattheüs
Jb Job
Ps Psalmen
Sp Spreuken
Pr Prediker
Hl Hooglied

Profetische boeken

Js Jesaja
Jr Jeremia
Kl Klaagliederen
Ez Ezechiël
Dn Daniël
Hs Hosea
Jl Joël
Am Amos
Ob Obadja
Jn Jona
Mi Micha
Na Nahum
Hk Habakuk
Zf Zefanja
Hg Haggai
Zc Zacharia
Ml Maleachi

Nieuwe Testament

Mk Markus
Lk Lukas
Jh Johannes
Hd Handelingen
Rm Romeinen
1Ko 1 Korinthiërs
2Ko 2 Korinthiërs
Gl Galaten
Ef Efeziërs
Fp Filippenzen
Ko Kolossenzen
1Th 1 Thessalonicenzen
2Th 2 Thessalonicenzen
1Tm 1 Timotheüs
2Tm 2 Timotheüs
Tt Titus
Fm Filémon
Hb Hebreeënen
Jk Jakobus
1Pt 1 Petrus
2Pt 2 Petrus
1Jh 1 Johannes
2Jh 2 Johannes
3Jh 3 Johannes
Jd Judas
Op Openbaring

Vertalingen

Alle tekstaanhalingen uit het Oude Testament komen uit de Herziene Statenvertaling (HSV). De tekstaanhalingen uit het Nieuwe Testament komen uit de Herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TE-LOS-vertaling genoemd.

Haakjes

Oude Testament

In de bijbelgedeelten van het Oude Testament worden twee soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt. De woorden tussen ronde haakjes behoren tot de grondtekst.

Vierkante haakjes []

Deze haakjes staan om woorden die in de gedrukte uitgave van de Herziene Statenvertaling cursief staan. Omdat ik in dit boek de hele bijbeltekst cursief weergeef, maak ik gebruik van deze haakjes om deze woorden die cursief in de gedrukte uitgave staan te markeren. Deze haakjes geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands zijn ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken.

Nieuwe Testament

In de bijbelgedeelten van het Nieuwe Testament worden drie soorten haakjes gebruikt. Ik citeer wat hierover in het 'Voorwoord' van de TELOS-vertaling wordt gezegd:

'In de vertaling zijn drie soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt.

Vierkante haakjes []

Deze geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands moeten worden ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken; deze woorden moeten dus altijd gelezen worden. Met name het (bepaalde) lidwoord ontbreekt nogal eens in het Grieks, waar dat in het Nederlands wel noodzakelijk is; aangezien verschillende uitleggers van mening zijn dat het al of niet voorkomen van het lidwoord vaak van grote betekenis is, is ernaar gestreefd dit overal in de vertaling tussen haakjes te plaatsen waar het in de grondtekst ontbreekt.

Scherpe haakjes < >

Deze geven aan dat de ingesloten woorden in sommige handschriften wel en in andere niet voorkomen.'

Stelling

Verkeerde opvattingen over seksualiteit, met als automatisch gevolg een verkeerde praktijk, is een van de belangrijkste oorzaken van de zwakheid van het christelijk getuigenis op aarde.

Deel 1

Seksualiteit vóór en buiten het huwelijk?

Verantwoording

Over het onderwerp 'seksualiteit' staat heel wat in de Bijbel. De uitdrukking 'seksualiteit' komen we niet letterlijk tegen, maar wat die uitdrukking bedoelt te zeggen, kom je de hele Bijbel door tegen. Het is een door en door Bijbels onderwerp. Ik zal dan ook veel uit de Bijbel aanhalen, want dat is het enige wat ons kan helpen in het nadenken over de vraag die als ondertitel voor dit boekje is gekozen: Is seksualiteit vóór en buiten het huwelijk geoorloofd?

Hoewel ik er wel enige tijd over heb moeten nadenken of ik over dit onderwerp iets naar voren zou brengen, is de noodzaak daarvan steeds duidelijker geworden. In gesprekken, zowel onder vier ogen als telefonisch, en in briefwisselingen is de nood die er op dit gebied heerst naar voren gekomen. Het is een nood die in talloze levens van ongetrouwde jongeren en ouderen, maar ook bij getrouwde mensen hoog kan oplopen. Van doorslaggevende aard om dit onderwerp toch te behandelen is geweest wat ik in het boek *Deuteronomium* las. Daar zegt Mozes tegen de Israëlieten:

Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. (Dt 6:6-7)

Dat wil zeggen dat Mozes hun daar beveelt met hun kinderen te praten over alles wat hij geschreven heeft. Of ze nu opstaan, of naar bed gaan, of onderweg zijn, ze moeten zich steeds met hun kinderen onderhouden over wat in het wetboek geschreven staat. Daarbij komen ook gedeelten als *Leviticus 18* en *20* aan bod, waar het nodige gezegd wordt, in onverbloemde taal, over huwelijk en geslachtelijke omgang en reinheid.

In het boek *Jozua* vinden we nog zo'n aanwijzing. Wanneer het volk in het land is gekomen, leest Jozua het hele wetboek, de vijf boeken van Mozes, voor aan het hele volk, inclusief de kinderen:

Daarna las hij al de woorden van de wet voor, de zegen en de vloek, in overeenstemming met alles wat in het wetboek geschreven staat. Er was niet één woord van alles wat Mozes geboden had, dat Jozua niet voorlas voor heel de gemeente van Israël, de vrouwen, de kleine kinderen en de vreemdelingen die in hun midden meetrokken. (Jz 8:34-35)

Met deze verzen als ruggensteun wil ik graag proberen het onderwijs uit Gods Woord over dit onderwerp door te geven.

Uit de Bijbel

Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn. (Gn 2:24).

Hebt u niet gelezen dat Hij Die hen heeft geschapen, hen van [het] begin af als man en vrouw heeft gemaakt en gezegd heeft: 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn'? Dus zijn zij niet meer twee maar één vlees". (Mt 19:4b-5)

Mannen, hebt uw vrouwen lief, evenals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door [het] woord, opdat Hij de gemeente voor Zich zou stellen, heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn. Zo behoren <ook> de mannen hun eigen vrouwen lief te hebben als hun eigen lichamen. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het evenals ook Christus de gemeente. Want wij zijn leden van Zijn lichaam, <van Zijn vlees en van Zijn gebeente>. 'Daarom zal een man <zijn> vader en <zijn> moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn'. Deze verborgenheid is groot, maar ik doel op Christus en de gemeente. (Ef 5:25-32)

Inleiding

Voordat ik op het eigenlijke thema inga, wil ik een paar dingen zeggen over een vrouw, Elizabeth Elliot, die een boek geschreven heeft met de titel: *Hartstocht en Reinheid*. Deze vrouw is getrouwd geweest met Jim Elliot. Ze is niet lang met hem getrouwd geweest. Haar huwelijk met Jim heeft slechts twee jaar en drie maanden geduurd, van 8 oktober 1953 tot 8 januari 1956. Toen werd Jim in Ecuador gedood door de speren van Auca-indianen, naar wie hij was toegegaan om hun over de Heer Jezus te vertellen.

In haar boek schrijft zij over de bijzondere manier waarop zij en Jim elkaar van de Heer hebben gekregen. Zij beschrijft de gevoelens die in haar en in Jim voor elkaar tot ontwikkeling kwamen en hoe zij daarmee zijn omgegaan. Ze vertelt hoe ze gewacht heeft op een man met wie ze God zou kunnen dienen, een man die God op de eerste plaats stelde.

Ik denk dat dit al een belangrijke aanwijzing is als het gaat om verlangens naar iemand van het andere geslacht. Je moet jezelf afvragen: 'Waarom gaat mijn verlangen uit naar die ander; zoek ik echt iemand die ook God op de eerste plaats stelt?'

Elizabeth wijst erop hoe het oefenen van geduld belangrijk en ook moeilijk is als het erom gaat te zoeken naar een antwoord op de vraag hoe je met je gevoelens voor en verlangens naar die ander moet omgaan. Over het onderwerp 'geduld' staat ook veel in de Bijbel. God wil altijd dat wij op Hem rekenen, op Hem wachten.

Een ander principe dat zij volgde, was dat zij wilde trouwen met een man die tegen de stroom in zou kunnen zwemmen, iemand die niet zomaar meegaat met alles wat er op zijn weg komt. Is dat wat jij verwacht van je toekomstige huwelijkspartner: dat het iemand is die tegen de stroom in durft te gaan? Elizabeth veronderstelde dat zulke mannen ook zouden uitkijken naar vrouwen met dergelijke

principes. Zij wilde niet een vrouw zijn die tussen de afgeprijsde goederen op de koopjestaafel ligt, goedkoop, omdat ze al in zoveel handen zijn geweest. Voor haar waren reinheid en eerlijkheid de kenmerken van haar omgang met Jim vóór hun huwelijk.

Reinheid voor het huwelijk is iets van ontzaglijke waarde. Uit onderzoeken is gebleken dat mensen die rein gebleven zijn voor hun huwelijk, dus voor het huwelijk geen geslachtsgemeenschap hebben gehad, een grotere kans maken op een gelukkig huwelijk, dan zij die in dit opzicht niet rein gebleven zijn. Er is een keer een campagne gehouden met als doel het door God ingestelde huwelijk weer in hoog aanzien te krijgen. In deze campagne werd aan jongelui gevraagd te beloven dat ze voor hun huwelijk geen geslachtsgemeenschap zouden hebben. Een paar dagen na de start van de campagne waren er al zeshonderd jongeren die hun handtekening onder die belofte hadden gezet.

Je kunt je best afvragen of je als christen beloftes moet doen. Het zal beter zijn dit in je hart voor te nemen en God te smeken dat Hij je de kracht geeft trouw te blijven aan Zijn Woord. Maar toch is het verheugend dat bij een aantal jonge mensen het besef aanwezig is dat het huwelijk iets is wat rein bewaard moet blijven. Tot de genoemde categorie, die van jonge mensen, richt ik mij in de eerste plaats. Ik ben er echter van overtuigd dat er voor iedereen, dus ook ouderen, duidelijk herkenbare aspecten zitten in het thema dat ik nu ga bespreken.

Zoals God het heeft bedoeld

Een onderdeel

Het is goed om te bedenken dat seksualiteit slechts een onderdeel is van het hele (christelijk) leven. Door er een boekje over te schrijven kan het gevaar ontstaan dat er wordt vergeten dat er ook andere belangrijke dingen in het leven zijn. Uit onderzoeken is gebleken dat een echtpaar gemiddeld één à anderhalf uur van de honderd uren samen seks beleeft. Dat betekent dat er goed achtennegentig uren overblijven voor andere dingen.

Het leven bestaat niet alleen uit seks, hoewel het lijkt alsof voor talloze jongeren (en ook ouderen) er niets anders is dan dat! Je kunt op school en op de plek waar je werkt, horen, wat voor een favoriet onderwerp seks is. Dat geeft tegelijk de noodzaak van dit boekje aan. Ik wil jou hiermee helpen op een Bijbelse wijze tegen seks aan te kijken en met seks om te gaan in je denken, spreken en handelen. Je hoeft niet mee te doen met het versekken van de huidige maatschappij. Dat wil je ook niet als je ziet hoe God het heeft bedoeld.

Christus en de gemeente

Een juist besef van wat God met de seksualiteit heeft bedoeld, is alleen te krijgen tegen de achtergrond van de teksten die ik aan het begin heb genoemd. Vanuit dit juiste besef kan dan een juiste praktijk worden opgebouwd. In *Efeziërs 5* wordt het voorbeeld van Christus en de gemeente genoemd waarnaar elke relatie tussen een man en een vrouw zich moet richten (*Ef 5:25-26*). Als Paulus daar aanhaalt wat er in *Genesis 2* over staat (*Gn 2:24*), doet hij dat, geleid door de Geest van God, om de verborgenheid van Christus en de gemeente te verduidelijken. Dat had God in gedachten toen Hij man en vrouw schiep en het huwelijk instelde als de legitieme sfeer waarbinnen de

seksualiteit tot volle ontplooiing mag komen. Daarom wordt er in *Efeziërs 5* verwezen naar *Genesis 2:24*. Daar vind je de oorsprong van het huwelijk, zoals God het heeft ingesteld.

Ook de Heer Jezus heeft, toen Hij op aarde was, daarnaar terugverwezen. Dat blijkt uit de tekst in *Mattheüs 19* die ik in het begin heb aangehaald (*Mt 19:4-5*). De Heer Jezus verwijst in *Mattheüs 19* naar *Genesis 2:24* als de leiders van het Joodse volk bij Hem komen met een vraag over de kwestie van echtscheiding. Daarmee gaat Hij terug naar wat God in het begin heeft ingesteld. Hij verbindt daaraan de conclusie dat echtscheiding een onmogelijke zaak is. God haat de echtscheiding:

*Want de HEERE,
de God van Israël, zegt
dat Hij het wegsturen [van de eigen vrouw] haat. (Ml 2:16)*

Je ziet hoe *Genesis 2:24* in de beide hoofddelen van de Bijbel een doorslaggevende rol speelt met betrekking tot het huwelijk. Je ziet daardoor ook hoe het Oude Testament, de Evangelieën en het Nieuwe Testament eenzelfde getuigenis geven ten aanzien van het huwelijk.

Verlaten, aanhangen, één vlees

Ik wil nu graag een aantal teksten met je doornemen die het unieke van de huwelijksrelatie laten zien. Is je kijk op het huwelijk eenmaal goed, dan weet je ook hoe je tegen seksualiteit vóór en buiten het huwelijk moet aankijken. Het ligt voor de hand dat ik met *Genesis 2:24* begin. Daarom citeer ik nog een keer dit vers: *“Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.”*

We moeten hier nu ruim aandacht aan geven, want dit vers bevat beginselen die van het grootste belang zijn voor je kijk op het huwelijk. Nadrukkelijk wil ik je wijzen op de volgorde die je in dit vers aantreft. Er is sprake van een man die

- a. zijn vader en moeder gaat verlaten,
- b. zich aan zijn vrouw gaat hechten en
- c. met haar één vlees zal zijn.

Vader en moeder verlaten

Wat houdt “vader en ... moeder verlaten” in? Het verlaten van vader en moeder begint zodra iemand echte liefde opvat (dus niet zomaar bevangen wordt door een vlaag van verliefdheid) voor iemand, van wie hij of zij mag veronderstellen: ‘Dat is mijn toekomstige huwelijkspartner. Dat is de man of vrouw met wie ik samen het leven verder mag doorgaan.’ Dan gaat zo iemand vader en moeder verlaten. Hij doet een stap naar buiten, uit de omgeving, de sfeer waarin hij helemaal thuis was en zich ook thuis voelde en waarin hij zich bewoog. Daarvoor in de plaats gaat hij zijn gedachten en interesses richten op iets nieuws, op het vormen van een nieuwe cel in de maatschappij.

Zijn hele gedachteleven en al zijn handelingen hebben een nieuwe doelstelling gekregen. Zijn kijk op het leven vindt nu plaats vanuit een totaal andere instelling. Hij is niet meer gericht op de situatie van het ouderlijk huis, maar op het nieuw te vormen gezin en thuis. In zijn hele toekomstplanning houdt hij daarmee rekening. Door zo bezig te zijn is hij bezig zich los te maken van zijn vader en moeder, hij is bezig hen te verlaten.

Het verlaten is dus een proces dat begint op het moment dat hij ervan overtuigd is dat hij zijn toekomstige vrouw heeft ontmoet. Het definitieve punt van “verlaten” is de dag van de huwelijksluiting. Daar trekt hij bij wijze van spreken de deur van het ouderlijk huis achter zich dicht en opent hij de deur van zijn nieuwe huis als het begin van een nieuw gezin. Dit laatste komt tot uiting in het volgende begrip.

Hechten aan zijn vrouw

Het “*zich aan zijn vrouw hechten*” ziet op de huwelijksluiting. Dat is het moment dat die twee voor het oog van iedereen een nieuwe eenheid vormen en vanaf dat moment als een nieuwe eenheid door het leven zullen gaan. Het huwelijk is in Gods Woord altijd een zaak van de hele leefgemeenschap. Het is een openbare aangelegenheid. Iedereen wordt ervan in kennis gesteld dat vanaf de huwelijksdag die man en die vrouw samen en onafscheidelijk verder door het leven gaan. Dat is ‘hechten aan’ of anders gezegd ‘aankleven’. Zo nauw en onlosmakelijk zijn zij met elkaar verbonden. Ze vormen een onverbreekelijke eenheid.

Eén vlees

Als dat zo is, als het huwelijk is gesloten – pas dan en dan alleen –, volgt als een bekroning het “*tot één vlees zijn*”. Daarmee wordt deze nieuwgevormde eenheid compleet gemaakt. Dat wil zeggen dat als laatste onderdeel van dit vers de geslachtsgemeenschap plaatsvindt. Maar bedenk wel dat die niet op zichzelf staat. Ze is niet als los element verkrijgbaar. Je kunt geslachtsgemeenschap niet beleven los van de voorgaande elementen en ook niet in een andere volgorde. Eén vlees zijn is de uitdrukking van een totale eenheid. Deze totale eenheid is begonnen te groeien in het ‘verlaten van vader en moeder’, is officieel tot stand gekomen in het ‘zich hechten aan’, ofwel de huwelijksluiting en vindt haar bekroning en uitdrukking in het ‘één vlees zijn’, ofwel de geslachtsgemeenschap.

Het is belangrijk om nog eens te benadrukken dat het gaat om het tot uitdrukking brengen van een *totale* eenheid. Om dit nog meer te accentueren verwijs ik naar het volgende vers: “*Of weet u niet dat wie een hoer aanhangt één lichaam met haar is?*” (1Ko 6:16)

Zie je dat hier gesproken wordt over *één lichaam*, en niet over *één vlees*? Bij een hoer gaat het alleen maar om haar lichaam en om niets anders. Met zo iemand vorm je geen totale eenheid. Eigenlijk zou je

kunnen zeggen dat dit seksuele contact, waarbij geen sprake is van geestelijk contact, dierlijk is.

In het huwelijk vorm je met de ander een eenheid naar geest én ziel én lichaam. Je deelt alles met elkaar: je huis, je tijd, je geld, je bed, je belangstelling, je gevoelens, je inzet, je lichaam, je kinderen, je toekomst, echt *alles*. Het lichamelijk één vlees zijn is dáárvan de uitdrukking. Laat dit alles eens op je inwerken en je zult tot de conclusie komen dat van samenwonen geen sprake kan zijn als een door God gewilde, gewenste of toegestane vorm van samenleven (hierover verderop meer).

Die twee

Zoals je al hebt gezien, wordt *Genesis 2:24* door de Heer Jezus aangehaald:

Hebt u niet gelezen dat Hij Die hen heeft geschapen, hen van [het] begin af als man en vrouw heeft gemaakt en gezegd heeft: 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn'? Dus zijn zij niet meer twee maar één vlees. (Mt 19:4b-5)

Ik wil je op twee woorden in die aanhaling wijzen en wel op de woorden “*die twee*”. Door deze twee woorden kun je twee dingen leren. Het eerste leer je door de klemtoon op het woord “*die*” te leggen: *die twee*. Dat wil zeggen *die* man en *die* vrouw, want daarover gaat het in dat vers. Dat laat geen ruimte voor een man-man-relatie of een vrouw-vrouw-relatie. Alleen binnen een wettige man-vrouw relatie is seksualiteit geoorloofd. Homoseksuele en lesbische relaties zijn uitgesloten, want ze zijn niet uit God. Het tweede leer je door de klemtoon op het woord “*twee*” te leggen: *die twee*. Dat sluit een seksuele relatie met meerdere partners uit, zoals je dat bijvoorbeeld in communes hebt. Ook die relaties zijn niet uit God.

Alles wat toevoegt aan wat Gods Woord hier zegt, maakt ongelukkig. Alle bravoure waarmee allerlei samenlevingsvormen worden

gepropageerd, neemt niet weg dat er veel ongeluk en onvrede gevonden worden onder hen die zulke relaties aangaan. Dat wil niet zeggen dat alle huwelijken per definitie gelukkige huwelijken zijn. Het gaat in *Genesis 2* bij de instelling van het huwelijk echter niet over de relatiebeleving, maar over de relatievorm.

Als jij je op dit moment realiseert dat er in jouw leven dingen zijn, of vroeger waren, die je nog niet hebt beleden, dan kun je dat nu doen. Er is bij God altijd een weg terug, een weg tot herstel van wat verkeerd is/was.

Seksualiteit buiten Gods plan

Huwelijk contra samenwonen *

Op grond van het beginsel van een openbare huwelijksluiting, waar de hele gemeenschap mee te maken heeft en officieel van in kennis wordt gesteld, is een samenlevingsvorm als samenwonen volledig uitgesloten. Samenwonen is niet een 'zich hechten aan', maar is een los verband. Een overeengekomen samenlevingscontract verandert aan dat gegeven niets. De huwelijksluiting is een verbondsbelofte die gedaan wordt in tegenwoordigheid van iedereen die het maar wil weten. In de Nederlandse situatie houdt dat in ieder geval in ten overstaan van de vertegenwoordiger van de overheid, de ambtenaar van de Burgerlijke Stand. Hierbij komen niet alleen de rechten, maar ook de plichten van de huwelijkspartner naar voren.

Bij een samenlevingscontract worden alleen de rechten vastgelegd. Een contract bevat slechts de dingen waarover in onderling overleg en met onderling goedvinden overeenstemming is bereikt, terwijl het huwelijk een 'all-in'-verbintenis is. Nergens in de Bijbel is er ook maar de geringste aanwijzing voor een andere samenlevingsvorm tussen man en vrouw dan het huwelijk. Samenwonen heeft op grond van wat de Bijbel zegt geen enkel recht van bestaan.

Het zal ieder die de Bijbel over dit onderwerp onbevangen en onbevooroordeeld doorleest, opvallen dat daarin alleen een overvloedig getuigenis wordt gegeven van het huwelijk. Denk eraan dat in wezen de verhouding tussen Christus en de gemeente op het spel wordt gezet als je enige ruimte zou geven aan de idee van samenwonen als geoorloofde samenlevingsvorm. Het huwelijk tussen een man en een vrouw is namelijk een afbeelding van dat wat plaats zal vinden tussen Christus en de gemeente.

* Zie uitvoeriger het boekje 'Die Twee = M+V' op www.oudesparen.nl

Kijk maar naar de bruiloft van het Lam: *“Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; ... En hij zei tot mij: Schrijf: gelukkig zij die geroepen zijn tot het bruiloftsmaal van het Lam”* (Op 19:7,9). Hier vindt de huwelijksluiting plaats tussen Christus en de gemeente. Dat wordt ook op deze plaats, in de hemel, voorgesteld als een openbare zaak waarbij sprake is van een maaltijd waaraan velen deelnemen.

Bij veel bruiloften in de Bijbel neemt de maaltijd een centrale plaats in. Familie en ook vrienden en bekenden worden uitgenodigd daaraan deel te nemen. Hierdoor wordt het openbare karakter van de huwelijksluiting onderstreept en delen velen in de vreugde die het deel is van bruid en bruidegom. Is het niet opmerkelijk dat in bijna alle culturen de huwelijksluiting een zaak van de gemeenschap is?

Boterbriefje?

Nu eerst een opmerking over wat wel schamper ‘het boterbriefje’ wordt genoemd. Daarmee bedoelt men de huwelijksakte die wordt opgemaakt door de gemeentelijke overheid. Door er zo over te spreken geeft al aan hoe er tegen een officiële bekrachtiging van het huwelijk wordt aangekeken. In de landen waarin wij wonen, in het westen, is het gebruikelijk dat een huwelijk bekrachtigd wordt door een ambtenaar van de Burgerlijke Stand. Dat benadrukt het officiële karakter ervan.

Het is in overeenstemming met Gods Woord om deze gang van zaken te respecteren, omdat het (nog steeds) om een overheidsinstelling gaat. Helaas laat met name de overheid het in deze zaak steeds meer afweten. Maar zelfs al zou er een tijd komen dat de overheid zich helemaal niet meer met huwelijksluitingen bemoeit, dan nog geeft de Bijbel de aanwijzing dat een huwelijk gesloten wordt in tegenwoordigheid van getuigen.

Je zou je kunnen voorstellen dat deze getuigen de christenen zijn van de geloofsgemeenschap waartoe je behoort. Tegenover de oudere broeders en in bijzijn van iedereen die er maar bij kan en wil zijn, zou je dan de trouwbelofte kunnen afleggen.

En, wees eens eerlijk: als je echt de man of vrouw van je dromen van de Heer hebt gekregen, dan kun je je geluk toch wel van de daken schreeuwen? Dan *mag* en *moet* iedereen het toch weten dat jij van hem of haar bent en zij of hij van jou is? Dan *wil* je toch niet anders dan *alles* met elkaar delen?

Liefde slaat om in haat

Een volgend gedeelte met het nodige onderwijs over seksualiteit is de geschiedenis van Amnon, een zoon van David, en zijn halfzuster Tamar (2Sm13:1-13). Amnon was razend verliefd op Tamar. Zijn gevoelens hadden zo de overhand bij hem dat hij door een smoes, die een vriend hem aan de hand deed, Tamar bij zich liet komen en haar vroeg om bij hem in bed te komen. Tamar deed nog haar best om hem tot andere gedachten te brengen. Maar tevergeefs: *“Hij wilde echter niet naar haar stem luisteren, maar omdat hij sterker was dan zij, verkrachtte hij haar en sloiep met haar”* (2Sm 13:14).

Hij had zijn zin. Was hij nu tevreden? Het is ontstellend om te lezen: *“Daarna haatte Amnon haar met een heel diepe haat. Ja, de haat waarmee hij haar haatte, was groter dan de liefde waarmee hij haar had liefgehad. Amnon zei tegen haar: Sta op, ga weg!”* (2Sm 13:15).

Uit deze geschiedenis leer je twee dingen. Ten eerste de kracht van de seksuele begeerte. Het is een niet te temmen kracht als je niet hebt geleerd jezelf te beheersen. Deze kracht is onweerstaanbaar als je je niet onderwerpt aan de regels die God daarvoor in Zijn Woord heeft gegeven. Ten tweede zie je dat, nadat hij zijn wellust heeft bevredigd, zijn liefde omslaat in haat.

Deze twee lessen uit deze geschiedenis herhalen zich dagelijks in het leven van (jonge) mensen die doen als Amnon. Zij gebruiken

seks als een los verkrijgbaar artikel. Vaak hebben mannen die meisjes hebben verleid, later een afkeer gekregen van die meisjes. Bij die omgang is er dan vaak sprake van medewerking van die meisjes, wat bij Tamar niet het geval was. Tamar was zich bewust dat het wegzenden een nog grotere schande was dan dat Amnon haar had verkracht, hoe erg ook dat al was. Als hij een vent was geweest die nog enig fatsoen bezat, had hij haar tot vrouw genomen. Maar dat was er bij hem niet bij.

Hoewel ongeoorloofde geslachtsgemeenschap zeker niet gelijk te stellen is aan verkrachting, kun je uit de geschiedenis van Amnon en Tamar wel een belangrijke les trekken, namelijk dat een ongeoorloofde geslachtsgemeenschap geen zonde is die je eventjes kunt belijden, waarna alles weer in orde is. Je hebt je op een intieme manier met een ander verenigd.

Ik zeg niet dat er altijd een huwelijk moet volgen. Ik heb al gewezen op het verschil tussen het 'één lichaam' zijn en het 'één vlees' zijn. Maar om daaruit de conclusie te trekken dat er daarom in geen enkel geval verplichtingen zijn ontstaan, gaat te ver. Ieder geval is anders en er zal openheid naar de Heer, naar elkaar en naar enkele geestelijk gezinde gelovigen moeten zijn om tot een goede beslissing te komen.

Gevolgen van de zonde

Eén daad als gevolg van bandeloze begeerte brengt een zee van ellende met zich mee: Tamar is onteerd, de familie te schande gezet, haat heeft de overhand en enige tijd later komt er ook nog moord uit voort. Het is een trieste herhaling van wat de vader van Amnon, koning David, zelf heeft gedaan (*2Sm 11:1-5*). Hij heeft zich ook door zijn begeerte laten leiden, toen hij Bathseba zich zag baden. Hij liet haar bij zich komen en had gemeenschap met haar, hoewel zij getrouwd was. Als hij de boodschap krijgt dat zij zwanger is, probeert hij via slinkse wegen zijn daad weg te moffelen. Het lukt allemaal

niet. Er blijft hem één ding over: Uria, de man van Bathseba te laten omkomen in de strijd, wat erop neerkomt dat hij hem laat vermoorden (2Sm 11:6-25). Koning David wordt een moordenaar, omdat hij de zonde verborgen wil houden.

Wat is er al een ellende voortgekomen uit ongeoorloofde geslachts-gemeenschap, of die nu plaatsvond vóór het huwelijk of buiten het huwelijk. Ik hoop dat jij je door zulke duidelijke Bijbelse voorbeelden laat waarschuwen.

Overspel en hoererij

Ook in het boek *Spreuken* staan heldere waarschuwingen. Bijvoorbeeld:

Wie met een vrouw overspel pleegt, is zonder verstand.

Wie dat doet, richt zijn ziel te gronde.

Plaag en schande zal hij vinden

en zijn smaad zal niet uitgewist worden,

want jaloesheid is [de] woede van een man

en hij zal geen medelijden hebben op de dag van de wraak.

Hij zal geen enkel losgeld aannemen,

en er niet in bewilligen, al vergroot men het geschenk.

(Sp 6:32-35)

De reinheid van het huwelijk en de listen om je ontrouw te laten worden aan je eigen vrouw worden aan je voorgehouden.

Nog een tekst die er geen twijfel over laat bestaan hoe God denkt over voorhuwelijkse en buitenhuwelijkse relaties:

*Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het huwelijksleven onbezoe-
deld, want hoereerders en overspelers zal God oordelen. (Hb 13:4).*

Het huwelijk is iets wat in hoog aanzien moet worden gehouden, gewaardeerd als een instelling van God. Er moet eerbied voor zijn. Die eerbied kun je alleen tonen door er rekening mee te houden en

het huwelijk als zodanig te handhaven. Er wordt voor niemand een uitzondering gemaakt, het moet *"bij allen"* in ere worden gehouden. Het woord *"huwelijksleven"* kan ook vertaald worden met 'bed'. Wanneer het huwelijksleven of bed bezoedeld wordt, is er dus sprake van overspel, van ongeoorloofde geslachtsgemeenschap door iemand die met een ander dan de eigen huwelijkspartner gemeenschap heeft. Overspel is een vorm van hoererij, maar hoererij omvat meer dan overspel. Hoererij is vaak de verzamelnaam voor alle vormen van ontucht waaraan ongetrouwden zich schuldig kunnen maken, door los van de huwelijksband seksuele omgang met iemand te hebben.

Zelfbevrediging

Eerste symptomen van seksualiteit

De eerste symptomen van seksualiteit en van de gevoelens die daarbij horen, zijn bij een meisje waarneembaar tussen ongeveer haar elfde en dertiende levensjaar, terwijl bij een jongen deze kenmerken ruwweg één à twee jaar later optreden. Meisjes worden op die leeftijd voor het eerst ongesteld. De geslachtsorganen en de geslachtsklieren gaan werken als bij een volwassene. Dat wil zeggen dat de eierstokken en de baarmoeder zo zijn uitgroeid, dat er een kindje geboren zou kunnen worden. Jongens gaan zaad produceren, sperma, dat meestal 's nachts, tijdens de zogenaamde 'natte droom', wordt afgestoten.

Hiermee begint in het leven van de jonge mens de periode die we 'puberteit' noemen. Na de puberteit, die in de regel afloopt zo tussen het zestiende en achttiende levensjaar, komt de adolescentie, een periode van meer geestelijke rijping.

In de periode van de puberteit doorloopt iemand een drietal fasen. De eerste is de auto-erotische. In deze fase wordt door alle veranderingen in het lichaam iemands aandacht op zichzelf gericht. Het is de opwinding van het 'groot' worden. In deze tijd ligt vaak het begin van zelfbevrediging. De tweede fase is de homo-erotische. Daarin kan iemand zich sterk hechten aan iemand van het eigen geslacht. Vaak ontstaan er dan stevige vriendschappen. De derde fase is de hetero-erotische. Die begint dikwijls als de puberteit is afgelopen en er een zekere stabiliteit in de eigen persoonlijkheid is gekomen.

De genoemde ontwikkelingen zijn allemaal zaken waar je niets aan kunt doen. Het overkomt je. Aan één ding kun je wel wat doen en dat is zelfbevrediging. Dat is geen 'ontwikkeling'. Dat overkomt je niet, dat doe je zelf. Het is vaak de eerste kennismaking met seksua-

liteit met daaraan gekoppeld de verantwoordelijkheid hoe je ermee omgaat. Het is geen onbeduidend verschijnsel. Het is aannemelijk dat meer dan driekwart van de jongens en meer dan de helft van de meisjes aan zelfbevrediging doet.

Openhartig, niet prikkelend

Het is een beetje gevaarlijk om er iets van te zeggen, omdat er dus toch een categorie jongens en meisjes is die er niet mee te maken heeft. Hun zou ik door mijn verhaal niet de suggestie aan de hand willen doen het ook maar eens te proberen. Toch denk ik dat het goed is, vanwege de velen die er wel mee te maken hebben, hier openhartig over te praten. De Bijbel is ook open over seksualiteit. De Bijbel is geen preuts boek. Maar de Bijbel is nooit prikkelend. Zo wil ik er ook graag open over praten, zonder dat het negatieve gevoelens bij jou losmaakt.

Ik kan dat niet voorkomen bij mensen die negatief zijn ingesteld en bij wat ik ga zeggen hun eigen verbeelding de vrije loop laten. Ik weet van iemand die in een christelijke samenkomst het boek *Hooglied* zat te lezen om daarin passages te vinden die hem seksueel prikkelde. Zo kun je zelfs de Bijbel negatief gebruiken. Het boek *Hooglied* is een schitterende beschrijving van de liefde tussen een bruid en een bruidegom, waarin ook de lichamelijke schoonheid uitvoerig en zonder terughoudendheid wordt opgesomd. Het is iemand die de schoonheid van zijn *eigen* bruid beschrijft en daarbij de onderdelen van haar lichaam langs gaat.

Zelfbevrediging

Nu dan over zelfbevrediging. Het woord lijkt aan te geven dat zelfbevrediging iets is wat met vrede heeft te maken, iets wat je een gevoel van tevredenheid geeft. Het mag wel zo lijken, maar het is zeker niet waar. Ik zal verderop aangeven waarom dat zo is. Omdat het woord misleidend is, is het misschien beter om te spreken over

‘masturbatie’. Dit woord is waarschijnlijk afgeleid van het Latijnse ‘manu stuprare’ dat zoveel betekent als: met de hand wrijven.

Dat is typisch wat er gebeurt in de zelfbevrediging. (Als ik dit woord toch nog gebruik is dat vanwege de bekendheid en dus niet omdat de term de handeling en gevoelens die ermee gepaard gaan goed weergeeft.) Je gaat je geslachtsdelen wrijven, zodat je tot een seksuele opwinding komt. Het hoogtepunt is dan een orgasme. Dat houdt voor jongens een zaadlozing in en voor meisjes een diepe innerlijke genoegdoening.

Hierbij spelen seksuele fantasieën, gevoed door sekslectuur, seksfoto's of seksfilms, vaak een grote rol. Je in die situaties inleven geeft je seksuele belevenis een enorme impuls om je te brengen tot het hoogtepunt, dat je toch graag wilt bereiken, dat is dat orgasme. Hiermee heb ik een belangrijk kenmerk van zelfbevrediging aangegeven, namelijk dat je erin opgaat. Een bijkomend verschijnsel is, dat je er moeilijk mee kunt ophouden.

Oorzaak zelfbevrediging

Zelfbevrediging is geen ziekte. Het is een symptoom van een dieperliggende nood, vaak eenzaamheid. In dat gevoel van eenzaamheid wil je voorzien door, zoals een meisje het eens zei, ‘jezelf eens wat liefde te geven’. Je komt tekort aan liefde en daardoor ga je met jezelf aan de gang. Het gevolg is echter wel dat je na zelfbevrediging in een nog grotere leegte terecht komt. Seksuele gevoelens zijn door God niet bedoeld om daarmee jezelf te bevredigen, om aan ‘monoseks’ te doen. Het zijn ten diepste gemeenschapsgevoelens. Het zijn gevoelens die gericht zijn op de ander.

Je ziet dat ook aan de geslachtsdelen van man en vrouw. Die zijn door de Schepper zo gemaakt dat ze voor de ander zijn. Daarom kun je seksuele gemeenschap alleen goed en met voldoening beleven in het huwelijk. Alles wat los van het huwelijk plaatsvindt, brengt een onvrede.

De Bijbel en zelfbevrediging

Er staat in de Bijbel niet letterlijk iets over zelfbevrediging. Toch zijn er wel enkele duidelijke principes aanwezig. Een aantal teksten, met een korte toelichting zullen dat aantonen. Voordat ik die teksten aanhaal, wil ik eerst een gedeelte uit *Genesis 38* met je bespreken. Dat doe ik wat uitvoerig, omdat er veel misverstand over bestaat:

En Juda nam een vrouw voor Er, zijn eerstgeborene; haar naam was Tamar. Maar Er, de eerstgeborene van Juda, was slecht in de ogen van de HEERE; daarom doodde de HEERE hem. Toen zei Juda tegen Onan: Kom bij de vrouw van je broer, vervul je zwagerplicht tegenover haar en verwek nageslacht voor je broer. Onan wist echter dat dit nageslacht niet voor hem zou zijn; daarom gebeurde het, telkens wanneer hij bij de vrouw van zijn broer kwam, dat hij [zijn zaad] op de grond verspilde om zijn broer geen nageslacht te geven. Wat hij deed, was echter slecht in de ogen van de HEERE; daarom doodde Hij ook hem. (Gn 38:6-10)

Deze verzen worden nogal eens aangehaald als er over zelfbevrediging wordt gesproken. Door deze geschiedenis wordt zelfbevrediging, ten onrechte, ook wel 'onanie' (afgeleid van de naam Onan) genoemd. Er is hier echter geen sprake van zelfbevrediging. Veel eerder is hier sprake van een man die zich niets aantrok van de verplichtingen die het zwagerhuwelijk met zich bracht. Dit zwagerhuwelijk wordt later in de wet van Mozes als verplichting neergelegd (*Dt 25:5-10*). Maar uit *Genesis 38* blijkt, dat het al eerder bekend was en een bindend karakter had.

Dat God Onan met de dood straft, is niet vanwege het loutere feit dat hij zijn zaad verspilde op de grond, maar omdat hij zich bewust onttrok aan de verantwoordelijkheid om de naam van zijn broer in stand te houden. Als het hier wel om zelfbevrediging zou gaan, zou je tot de gedachte kunnen komen dat zelfbevrediging een "zonde tot de dood" (*1Jh 5:16*) is, een zonde waarover in dit geval Gods toorn di-

rect wordt uitgestort. Dat is, gelukkig, niet zo. Het is zonde. Je bent op jezelf gericht. Maar het is geen zonde tot de dood.

Eerlijk onderzoek

Het is wel iets waar je van af moet. Misschien ben je dat niet met me eens. Dan hoop ik dat de teksten die ik met je wil doornemen en die in dit verband toepasbaar zijn, je toch tot die conclusie zullen brengen.

Ik spreek jou aan als christen. Dat wil ten eerste zeggen dat ik jou kan aanspreken op het Woord van God. Ik ga er ook van uit dat jij aan het Woord van God gehoorzaam wilt zijn uit liefde voor de Heer Jezus, ook als het gaat om dingen die niet letterlijk in de Bijbel worden genoemd, zoals zelfbevrediging. Om er tegenaan te kunnen kijken naar aanleiding van de teksten die ik met je wil doornemen, zul je bereid moeten zijn je gevoelens ondergeschikt te maken aan de Bijbel. Pas dan zul je in alle eerlijkheid met me mee kunnen denken als we deze teksten nalopen.

Een tweede zaak is dat je in een wereld leeft waar wordt gezegd dat je de natuur haar gang moet laten gaan, dat je zelfbevrediging zelfs moet stimuleren. Dat wordt op veel scholen als de normaalste zaak van de wereld aan de kinderen voorgehouden. Een Engelse expert op het gebied van kinderen, Penelope Leach, zorgde voor de nodige beroering toen zij haar gehoor voorhield: 'Het probleem met de seksuele opvoeding is, dat de kinderen niet wordt verteld dat seks leuk is. En dat is toch het hele punt?'

Zo spreekt Gods Woord er niet over. Als de seksuele gevoelens bij jongens en meisjes gaan ontwaken, dan is dat niet iets waar ze onrustig van hoeven te worden. Het is niet iets wat je hoeft weg te mofelen, omdat je je ervoor zou moeten schamen. Alleen, je moet ermee leren omgaan, je moet het leren controleren en beheersen.

Binnen Gods grenzen

Seksualiteit heeft haar functie, maar wel binnen het huwelijk. Als je in de *brief van Jakobus* leest “*elke goede gave en elk volmaakt geschenk daalt van boven neer van de Vader der lichten*” (Jk 1:16), hoort de seksualiteit daar ook bij. Voor het juiste gebruik van deze gave geeft God het kader aan. Als God de grenzen stelt waarbinnen Zijn gave kan worden genoten, is dat niet om jou ongelukkig te maken. De duivel wil jou laten geloven dat God je in je bewegingsvrijheid beperkt, dat Hij je betuttelt, dat Hij je remt in je vrije ontwikkeling. Dat is zijn oude, steeds terugkerende leugen.

Zo kwam hij bij Eva in het paradijs. Hij kreeg bij haar ingang door haar te wijzen op de beperking die God gesteld had. Zij mocht niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad. Toen ze ondanks Gods uitdrukkelijk verbod om van die boom te eten, toch op de suggestie van de duivel inging, betekende dat het begin van alle ellende waarin het mensdom sindsdien gedompeld is. En het zijn dezelfde oude, listige vragen die de duivel met name op het terrein van de seksualiteit in een nieuwe verpakking jou in het oor fluistert.

Herken je vragen als: Als God liefde is, dan zal Hij toch niet willen dat jij jezelf martelt en wacht met geslachtsgemeenschap tot je getrouwd bent? Hij zal voorechtelijke geslachtsgemeenschap toch wel goedvinden? Hij zal iemand die helemaal alleen is toch niet kwalijk nemen als hij of zij zichzelf bevredigt? Nee, Gods beperkingen zijn er omdat Hij jouw geluk op het oog heeft. Hij heeft de grenzen bepaald omdat Hij wil dat jij Zijn gave voluit kunt genieten. Als Zijn gave buiten die grenzen wordt getrokken, ga je eraan kapot. Er zijn veel jonge mensen die het hebben gezegd, dat het te ver gaan in de seksualiteit hen echt volkomen ongelukkig heeft gemaakt.

Het geweten

Dan nu de teksten. De eerste teksten gaan over het geweten.

Daarom oefen ik mij ook om altijd een onergerlijk geweten te hebben tegenover God en de mensen. (Hd 24:16)

Want dit is onze roem: het getuigenis van ons geweten, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid voor God ... hebben verkeerd in de wereld ... (2Ko 1:12)

Stel jezelf de vraag: Kan ik met zelfbevrediging bezig zijn, zonder dat mijn geweten gaat spreken? Kan ik het met een rein geweten doen?

Fantasieën

Een volgende tekst is wat de Heer Jezus zegt:

Maar Ik zeg u, dat ieder die een vrouw aanziet om haar te begeren, al overspel met haar gepleegd heeft in zijn hart. (Mt 5:28)

Hier gaat het over je gedachteleven. De vraag die je hier kunt stellen is: Kan ik mezelf bevredigen zonder de 'hulp' van seksuele fantasieën?

Verslaving

Hierbij past de tekst:

...; alles is mij geoorloofd, maar ik zal mij door niets laten overheersen. (1Ko 6:12)

Hier gaat het over je lichaam en hoe je ermee omgaat. De vraag hierbij is: Ben ik de baas over mijn lichaam of is mijn lichaam de baas over mij? Zelfbevrediging kan verslavende vormen aannemen. Ze zijn er, de jonge mensen die er maar niet vrij van kunnen komen.

Op grond van geloof

Wat denk je van deze tekst:

...; en alles wat niet op grond van geloof is, is zonde. (Rm 14:23)

Kun je zeggen dat zelfbevrediging je ingegeven wordt door je geloof, dus voortkomt uit je relatie met God?

Tot eer van God

Er staat ook:

Hetzij dan dat u eet, hetzij dat u drinkt, hetzij dat u iets [anders] doet, doet alles tot heerlijkheid van God. (1Ko 10:31)

De vraag is hier niet moeilijk te bedenken. De vraag stellen is tevens haar beantwoorden.

Zelfdiscipline

Ten slotte wil ik de volgende verzen aanhalen:

Weet u niet, dat zij die in [de] renbaan lopen, allen wel lopen, maar één de prijs ontvangt? Loopt zo dat u die verkrijgt. En ieder die aan een wedstrijd deelneemt, onthoudt zich in alles; dezen dan, opdat zij een vergankelijke kroon ontvangen, maar wij een onvergankelijke. Ik loop daarom zo, niet als in onzekerheid; zo boks ik, niet alsof ik in [de] lucht sla; maar ik kastijd mijn lichaam en breng het tot slavernij, om niet, nadat ik anderen heb gepredikt, zelf verwerpelijk te worden. (1Ko 9:24-27)

In deze verzen gaat het over zelfbeheersing, zelfdiscipline. Zelfbeheersing hoort bij de vrucht van de Geest (Gl 5:22). Om je lichaam in bedwang te houden, jezelf door niets te laten overheersen, is zelfbeheersing nodig. Dat kost harde training en veel strijd, maar de Heilige Geest wil de kracht geven om de overwinning te behalen.

Er zullen beslist nog meer teksten zijn die je kunnen helpen bij een Bijbelse oriëntatie op de kwestie van zelfbevrediging. Het zal waardevol zijn als je die door het lezen van de Bijbel, zelf ontdekt.

Mogelijke directe gevolgen van zelfbevrediging

Zelfbevrediging is geen onschuldige bezigheid. Dat valt naast wat de Bijbel aan richtlijnen geeft, ook af te leiden uit de praktijk. Er zijn gevolgen die zich direct kunnen laten gelden na de handeling van zelfbevrediging en er zijn gevolgen die pas op termijn merkbaar worden. Hieronder volgen er een paar.

1. Schuldgevoelens: je weet innerlijk dat je iets doet wat niet goed is. Ook voorstanders van masturbatie spreken over schuldgevoelens.
2. Minderwaardigheidsgevoelens: als je weer eens de aandrang van je gevoelens niet de baas bent geweest, je opnieuw niet bestand bent geweest tegen de verleiding en eraan hebt toegegeven, kun je jezelf een waardeloze jongen of waardeloos meisje vinden.
3. Relatieverslechtering met God: is er wel iemand te vinden die zou durven beweren dat hij of zij er een betere relatie met God door krijgt? Masturbatie brengt je niet dichterbij God; je verlangen om Hem beter te leren kennen neemt er niet door toe.
4. Verslaving die moeilijk te doorbreken is: hoe vaker iemand ermee bezig is, des te meer greep krijgt de verslaving op hem of haar. Het kost veel tijd en inspanning om los te komen van iets wat verslavende vormen heeft aangenomen.
5. Spanningen met medemensen: wie met zelfbevrediging bezig is, maakt zichzelf tot middelpunt, waardoor het kan gebeuren dat hij of zij niet meer soepel is in de contacten met anderen, in huis of op school. Dat kan tot gespannen situaties leiden.

Mogelijke toekomstige gevolgen

1. De ik-gerichte seksualiteit kan later vaak moeilijk omgebogen worden in een zich geven aan de ander. In het huwelijk gaat het er niet om jezelf te bevredigen, maar je partner. Gevolg: seksuele relatiestoornissen in het huwelijk.

2. Wie vóór het huwelijk niet geleerd heeft zijn seksuele gevoelens onder controle te krijgen, zal ook in een eventueel huwelijk problemen met zelfbeheersing krijgen. Er zijn echt tijden in een huwelijk dat je geen seksuele omgang met je man of vrouw kunt hebben. Dat kan zijn door ziekte of doordat de man een langere tijd voor zijn werk op reis is. Zo zijn er nog meer situaties denkbaar waarbij seksuele omgang niet mogelijk is.

Petting

Een onderwerp dat bij zelfbevrediging aansluit is 'petting'. Het is een Engels woord dat 'vrijen' betekent, maar in de seksuele beleving een eigen inhoud heeft. Met petting wordt bedoeld het wederzijds prikkelen van de geslachtsorganen totdat beide partijen het orgasme bereiken. 'Petting to climax' heet dat in Amerika vanwaar de benaming – en de praktijk – naar het Westen is overgewaaid. Het gaat dus om een soort gezamenlijk bedreven zelfbevrediging, zelfbevrediging met z'n tweeën. Het is een surrogaat van de echte geslachtsgemeenschap. Het geeft een seksueel genot zonder gevaar voor zwangerschap en ook zonder dat voorbehoedsmiddelen gebruikt hoeven te worden of op de kalender gelet moet worden.

Petting wordt goedgepraat met de redenering dat het geen geslachtsgemeenschap is en dus geoorloofd. Maar dat is een grote misleiding. Door petting gaat veel verloren van de schoonheid van een later huwelijk. Welke man kan, nadat hij andere vrouwenlichamen heeft betast, tot zijn vrouw komen met dezelfde bewondering, eerbied en vreugde als wanneer hij zuiver en rein had geleefd en zijn lichaam en seksuele verlangens helemaal voor haar had bewaard? En welke man zal echt van het lichaam van zijn vrouw kunnen genieten als hij weet dat zij al door anderen is betast en anderen haar begeerten al hebben opgewekt door hun vrijerijen?

Bij petting wordt de volle nadruk gelegd op de seksualiteit. Wanneer petting in de omgang tussen een jongen en een meisje een plaats heeft gekregen, is het gevolg dat zaken met betrekking tot seks de gedachten volledig gaan beheersen. Daardoor wordt er vaak geen plezier meer gevonden in de leuke dingen van het leven, in studie of werk of allerlei andere verplichtingen die iemand heeft. Er kan over niets anders meer gedacht en gepraat worden.

Een heilzame regel

De absolute vrijheid van liefkozen en betasten – en daarmee bedoel ik niet dat je elkaar geen hand of kus zou mogen geven, maar daarop kom ik later terug – is iets wat God aan het huwelijk heeft voorbehouden, omdat het een uiting is van een seksuele relatie. De eerdergenoemde Elizabeth Elliot schrijft in haar boek, dat er voor de christen maar één regel is: *Volkomen onthouding van seksuele activiteit buiten het huwelijk en volkomen trouw erbinnen.*

Zij bedoelt daarmee, wat de Bijbel als volgt in positieve zin aangeeft:

*Moge je [levens]bron gezegend zijn
en verblijd je over de vrouw van je jeugd:
een zeer lieflijke hinde, een bevallig steengeitje.
Laten haar borsten jou te allen tijde dronken maken,
dool voortdurend rond in haar liefde. (Sp 5:18-19)*

In negatieve zin lezen we in het boek Ezechiël enkele duidelijke waarschuwingen:

Zij bedreven hoererij in Egypte; in hun jeugd bedreven zij [al] hoererij. Daar werden zij in hun borsten geknepen, daar werden hun maagdelijke tepels betast. (Ez 23:3)

Ook gaf zij haar hoererijen met de Egyptenaren niet op. Zij hadden immers in haar jeugd met haar geslapen, zij hadden haar maagdelijke tepels betast en zij hadden hun hoererij over haar uitgestort. (Ez 23:8)

Zo verlangde u sterk terug naar het schandelijk gedrag van uw jeugd, toen die van Egypte uw tepels betastten vanwege uw jeugdige borsten. (Ez 23:21)

Uit deze verzen blijkt dat God, Die de verhouding tussen Zichzelf en Zijn volk met een huwelijk vergelijkt, het Zijn volk zeer kwalijk neemt dat het zich niets aantrok van deze band met Hem en zich liet betasten door vreemden. Betasting en streling, ook van de borsten, hoort thuis in de geheiligde band van het huwelijk, niet erbuiten. Dan, en dan alleen mag je, en dan ook ten volle, van elkaars lichaam genieten.

Schaamtegevoel

Daarom moet de omgang tussen jongelui niet ontaarden in petting. Het is zonde. Als het is gebeurd, is er maar één echte oplossing en dat is oprechte belijdenis voor God en elkaar en breken met de zonde. Het is geen echte liefde tegenover je toekomstige partner (wie dat dan ook mag zijn) als je je zo aan elkaar geeft. Het is geen echte liefde als je, zonder in de band van het huwelijk verenigd te zijn, elkaars intiemste delen ziet en betast. Het uitkleden, het zien van de intieme lichaamsdelen, de boodschap die daarvan uitgaat: het is de beginfase van de geslachtsgemeenschap.

Het tonen van de intieme delen van het lichaam wordt nergens in de Bijbel in de vrijheid van de persoonlijke verantwoordelijkheid gelaten. Het valt of onder huwelijksgemeenschap of onder ontucht. Ook het ontbloten en betasten van de borsten buiten het huwelijk is ontucht, zoals hierboven uit *Ezechiël 23* is aangetoond, omdat het tot de geslachtelijke omgang behoort.

Een vrouw kan aan haar borsten en met name de tepels gevoeliger zijn dan aan haar geslachtsorganen. De uitdrukking 'niet onder de gordel', om daarmee de vrijheid aan te geven die er zou zijn om wel de borsten te mogen betasten, is dus regelrechte onzin. Het is belangrijk dit te onderstrepen, omdat het schaamtegevoel ten aan-

zien van de borsten steeds meer verzwakt. Het aantal meisjes en vrouwen dat in de zomermaanden de stranden langs de kust topless bevolkt, bewijst dat. De christen die zegt dat hij ondanks dat verschijnsel zich rustig te midden van zo'n bevolking kan begeven en daarbij opmerkt dat het hem niets doet, geeft duidelijk blijk van een verzwakking van het schaamtegevoel.

Tot beschaming van zo iemand moet gezegd worden, dat in de ver-sekste wereld waarin wij leven, de uitgevers van pornolectuur dat vaak beter weten dan de mensen die zeggen dat ze de Bijbel kennen. Hetzelfde geldt voor de wereld van de reclame. Om mensen tot de aankoop van een product te bewegen wordt op steeds schaamtelo-zer wijze het bloot en de seksualiteit misbruikt. Te midden van deze opdringerige onreinheid, waarmee je vaak tegen je wil in wordt ge-confronteerd, moet de christen zijn koers bepalen. Deze koers kan alleen goed worden bepaald aan de hand van het Woord van God.

Grenzen

Hoever mag je gaan?

Mag je dan als verliefd stel helemaal niets? Mag je elkaar niet eens aanraken? Uit wat ik je hiervoor al heb verteld, zijn wel een paar dingen duidelijk geworden. Vrijen heeft zijn grenzen. Vrijen is een woord dat tegenwoordig in direct verband wordt gebracht met geslachtsgemeenschap. Daarom spreek ik liever over liefkozen. Het is belangrijk de grenzen van liefkozen samen aan de hand van Gods Woord vast te stellen en elkaar daaraan te houden.

Bedenk dat de seksualiteit een enorme kracht is die je in bedwang moet houden. Om in je verkerings- en verlovingsstijd de seksualiteit op de juiste, dat is de Bijbelse plaats te houden wil ik de volgende bijbelplaatsen onder je aandacht brengen. Sommige heb ik al aangehaald, andere zijn nieuw. Neem ze goed in je op.

Niet naakt bij elkaar

Leviticus 18 is een hoofdstuk waaruit duidelijk blijkt dat het verboden is om de schaamte te ontbloten anders dan in het huwelijk; het is ontoelaatbaar. Elkaar naakt zien, is uit de boze. Dat is alleen toegestaan in het huwelijk. (Om misverstand te voorkomen: het gaat hier niet om gevallen waarin van verpleging sprake is.)

In *Ezechiël 23* staan duidelijke verzen om niet aan de borsten te komen (*Ez 23:8,21*). Ook dat is alleen toegestaan binnen de sfeer van het huwelijk.

Begeerte

Pas de volgende verzen maar toe op liefkozen:

Maar ieder wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte meege-sleept en verlokt wordt. Daarna, als de begeerte bevrucht is, baart zij

zonde; en als de zonde volwassen geworden is, brengt zij [de] dood voort. (Jk 1:14-15)

Ga nooit zover dat je de begeerte naar meer naar boven voelt komen, want als de hartstocht de overhand krijgt, ga je gegarandeerd te ver. Je bereikt dan het punt waarop je niet meer terug kunt, de ‘point of no return’.

Ik zei al dat de seksualiteit een enorme kracht in je is, die je niet de kans moet geven zich te laten gelden. Daarom dit advies: Blijf weg van plaatsen waar je hartstocht wordt aangesproken, waar een atmosfeer hangt die op je begeerte inspeelt.

De wil van God

Hoewel de volgende tekst direct op het huwelijk betrekking heeft, is hierin ook een duidelijke aanwijzing aanwezig voor het gedrag van ongetrouwen:

Want dit is [de] wil van God: uw heiliging, dat u zich onthoudt van de hoererij; dat ieder van u zijn eigen vat weet te bezitten in heiliging en eerbaarheid (niet in begerige hartstocht, zoals de volken die God niet kennen) ... (1Th 4:3-5)

Dit is klare taal. Het gaat hier over de heiliging en eerbaarheid van het lichaam – dat is de betekenis van “vat” – met betrekking tot het huwelijk. Als zelfs binnen het huwelijk geldt dat je je lichaam niet mag misbruiken door op een ongeoorloofde manier aan seksuele begeerten te voldoen, hoeveel te meer geldt dat dan vóór of buiten het huwelijk.

De Heilige Geest contra hoererij

In 1 *Thessalonicenzen 4* wordt nog een krachtig argument gebruikt om niet buiten het huwelijk om aan je seksuele begeerten toe te geven:

Daarom, wie dit veracht, veracht niet een mens, maar God, Die u <ook> Zijn Heilige Geest heeft gegeven. (1Th 4:8)

Als je zó los omspringt met seksuele begeerten en die hartstochten bevredigt ten koste van anderen, veracht je niet alleen de ander, maar God Zelf. Hij heeft je je seksuele gevoelens gegeven, maar Hij heeft ook de grenzen aangegeven waarbinnen je die gevoelens mag uiten. Daaraan wordt toegevoegd dat God jou ook Zijn Heilige Geest heeft gegeven. Dat wil zeggen dat God door Zijn Geest in jou woont. Hoe kun je dan ooit je lichaam op een dergelijke wijze door je begeerten laten meeslepen?

Is het niet opmerkelijk dat in 1 Korinthiërs 6 na de hoerij óók de Heilige Geest genoemd wordt:

Elke zonde die een mens doet gaat buiten het lichaam om, maar wie hoereert, zondigt tegen zijn eigen lichaam. Of weet u niet dat uw lichaam [de] tempel is van [de] Heilige Geest Die in u is, Die u van God hebt, en dat u niet van uzelf bent? (1Ko 6:18-19)

Zoals al is eerder opgemerkt, is hoerij een woord dat ook vertaald kan worden door ontucht en dat van toepassing is op alle vormen van seksualiteit buiten het huwelijk. Het is dus ook hoerij of ontucht als een verloofd stel geslachtsgemeenschap heeft. Wat de Bijbel verstaat onder hoerij omvat dus veel meer dan wat wij daaronder in het dagelijks spraakgebruik verstaan. Dan denken we vaak alleen aan betaalde prostitutie, waarbij men het lichaam van een vrouw koopt om zijn lusten te bevredigen.

Wachten

In Hooglied 2 staat ook een aanwijzing voor (jonge) mensen die nog voor het huwelijk staan:

*Ik bezweer u, ...,
dat u de liefde niet opwekt of aanwakkert,
voordat het [haar] behaagt. (Hl 2:7)*

Dat kun je als volgt toepassen: wacht met het opwekken van je seksuele gevoelens tot de tijd daarvoor is aangebroken, dus wacht ermee tot je getrouwd bent.

Stop

Stop met liefkozen als de hartstocht naar boven komt, als je voelt dat je méér wilt, dat je verder wilt. Je moet ook stoppen uit respect voor elkaar als je merkt dat de ander zich opgejaagd gaat voelen. Belijd elkaar de dingen in geval er aan een vrijpartij nare herinneringen blijven hangen. In de meeste gevallen is de jongen de grote boosdoener. Hij is veel vlugger toe aan vrijen en de beleving van seksualiteit. Een meisje zoekt meer bescherming, geborgenheid, meer het bij iemand zijn. Wat een meisje zoekt en wil, wordt

Strijd

Je leeft in een wereld die zich niets aantrekt van de wil van God, die in de Bijbel leest. Het zal strijd kosten je niet onder invloed te laten brengen van wat in de wereld gangbaar is, net zoals er strijd is op zoveel andere terreinen in dit leven. De strijd wordt heviger, als je merkt dat zoveel christenjongeren het ook niet meer zo nauw nemen met de seksuele beleving. Daarbij komt nog dat de wereld een grote bondgenoot heeft in het vlees dat nog in je is. Dus: als je de weg van de Heer wilt gaan, is er strijd te over. Maar er is ook overwinning! Als je gehoorzaam wilt zijn aan het Woord van God, mag je op Zijn hulp en ondersteuning rekenen in die strijd.

Overwinning over de zonde

Ik wil nog een aantal teksten met je doornemen waardoor je de zonde kunt overwinnen.

De zonde belijden en nalaten

*Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg,
onder mijn jammerklachten, de hele dag.
Want dag en nacht drukte Uw hand zwaar op mij,
mijn levensvocht veranderde in een zomerse droogte.
Mijn zonde maakte ik U bekend,
mijn ongerechtigheid bedekte ik niet.*

*Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE.
En Ú vergaf [mijn] ongerechtigheid, mijn zonde. (Ps 32:3-5)*

*Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn,
maar wie ze belijdt en nalaat, zal barmhartigheid verkrijgen.
(Sp 28:13)*

*Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons
de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.
(1Jh 1:9)*

Mocht je jezelf niet rein hebben bewaard, dan is een nieuwe start mogelijk. De voorwaarde is: belijdenis. Ik zeg hiermee niet dat eventuele gevolgen van je verkeerde handelen daarmee ook van de baan zijn. Dat is niet het geval. Maar na belijdenis is er een nieuwe start met de Heer en mag je op Zijn kracht rekenen bij het dragen van de eventuele gevolgen van je verkeerde daden. Het is wel noodzakelijk dat het een grondige belijdenis is, zonder verontschuldiging of vergoelijking van wat je hebt gedaan, dus niet de omstandigheden de schuld geven of mensen die het zo mooi konden vertellen.

Belijdenis ruimt op en maakt de weg vrij, ondanks de ellende die je achter je hebt en ondanks wat je, mogelijk, nog elke dag als gevolgen met je meeslept en waarmee je nog steeds wordt geconfronteerd.

Gedachtevorming

...; daar wij [de] overleggingen en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, afbreken en elke gedachte gevangennemen tot de gehoorzaamheid van Christus, ... (2Ko 10:5)

En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken, ... (Rm 12:2)

Er is wel eens gezegd dat ons voornaamste seksuele orgaan ons hoofd is, onze hersenen. Als er iets verkeerd loopt, of verkeerd gelopen is in ons seksuele leven, dan is er vaak iets mis met ons gedachteleven. Daarom moeten wij leren onze gedachten te beheersen en te vernieuwen. Je wordt vaak zonder dat je het weet gehersenspoeld door alles wat je om je heen ziet, hoort en leest. Je normen worden daardoor steeds meer gelijk aan die van de wereld en je weet niet meer wat Gods Woord zegt over zoiets belangrijks en fundamenteels als de seksuele omgang.

Het gaat over dingen die je leven kunnen maken en breken. Veel huwelijken zijn later stuk gelopen, omdat de eerste kennismakingen alleen op seksueel gebied lagen. Voor velen bestaat (bestond) liefde alleen uit seksueel met elkaar bezig zijn. Daarom moeten bij velen, soms ook door schade en schande, de gedachten opnieuw gevormd worden tot een bijbelse kijk op seksualiteit.

Memoriseren

Waarmee houdt een jongeman zijn pad zuiver?

Als hij [dat] bewaart overeenkomstig Uw woord. (Ps 119:9)

Het is belangrijk dat je je gedachten vult met bijbelverzen. Memoriseer bijbelverzen, dat wil zeggen: leer teksten uit je hoofd. Het zal je gedachteleven reinigen en zuiver houden. En als de duivel

komt met zijn verzoeken, dan kun je hem met een tekst uit Gods Woord afwijzen.

Er is nog iets wat je moet leren beheersen en dat zijn je ogen. De volgende teksten benadrukken het belang daarvan.

Ogen beheersen

*Grafen verderf worden niet verzadigd,
evenmin worden de ogen van de mens verzadigd. (Sp 27:20)*

Het oog wordt niet verzadigd van zien, ... (Pr 1:8b)

*Zij hebben overspelige ogen, die niet ophouden te zondigen; ...
(2Pt 2:14).*

*Ik heb een verbond gesloten met mijn ogen;
hoe kan ik dan [begerig] naar een jonge vrouw kijken?
(Jb 31:1)*

*Maar Ik zeg u, dat ieder die een vrouw aanziet om haar te begeren, al
overspel met haar gepleegd heeft in zijn hart. (Mt 5:28)*

Kijk niet naar slechte programma's. Loop een sekswinkel snel voorbij, zonder in de etalage te kijken. Verscheur of verbrand slechte foto's, vernietig slechte films, wis dergelijk materiaal van je elektronische apparatuur, opdat je niet langer in de verleiding komt ernaar te kijken. Laat je niet afschrikken door wat je ervoor hebt betaald.

Neem geen slechte lectuur in huis en als je die al in huis hebt: vernietig dat spul! Al zijn het geen foto's, de beschrijving kan zo zijn dat je in je fantasieën het helemaal kunt meebeleven. Kijk de lectuurbak nog maar eens na. Soms krijg je de spullen ongevraagd in huis. Ga radicaal te werk: je kunt nooit becijferen wat het je aan gewetensnood zal kosten, als je je slap opstelt. Je ziel is ermee gemoeid.

Weet je wel dat door middel van de ogen de zonde in de wereld is gekomen? Het lukte de duivel om de ogen van Eva te richten op een boom waarover God duidelijke uitspraken had gedaan (Gn 2:17). De

duivel fluisterde haar in (ik zeg het met mijn eigen woorden): ‘Moet je eens naar die boom kijken, hoe mooi die er uitziet.’ En Eva keek ernaar en ze zág het. Het was precies zoals de duivel vertelde:

En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook [wat] aan haar man, die bij haar was, en hij at [ervan].
(Gn 3:6)

Ze vergat wat God had gezegd.

De gevolgen zijn catastrofaal en werken door, zolang er mensen geboren zullen worden. Johannes schrijft in zijn eerste brief over “*al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven*” (1Jh 2:16).

De begeerte van de ogen is dus een van de elementen waaruit de wereld bestaat. Daarom moet je, net als Job, met je ogen een verbond maken om in jouw geval niet naar slechte dingen te kijken.

Tijdsbesteding

Het volgende punt is tijdsbesteding. Zorg ervoor dat je tijd gevuld is met goede, verantwoorde bezigheden. David ging in de fout, omdat hij op zeker ogenblik zijn plicht verzaakte.

Het gebeurde bij het aanbreken van het nieuwe jaar, in de tijd dat de koningen [ten strijde] trekken, dat David Joab en zijn manschappen met hem en heel Israëel eropuit stuurde. ... David bleef echter in Jeruzalem. Tegen de avond gebeurde het dat David opstond van zijn slaappleaats en op het dak van het huis van de koning wandelde. Vanaf het dak zag hij een vrouw die zich aan het wassen was; deze vrouw nu was heel knap om te zien. David stuurde [een bode] en liet naar deze vrouw vragen; en men zei: Is dat niet Bathseba, de dochter van Eliam, de vrouw van Uria, de Hethiet? Toen stuurde David boden en liet haar halen. Toen zij bij hem gekomen was, sliep hij met haar – ... Daarna keerde zij terug naar haar huis. De vrouw werd zwan-

ger; daarom stuurde zij [een bode] en vertelde David en zei: Ik ben zwanger. (2Sm 11:1-5)

David is tot overspel met Bathseba gekomen toen hij heerlijk rustig thuis was, terwijl de koningen waren uitgetrokken om oorlog te voeren. Hij nam zijn gemak ervan. Als hij dan die beeldschone Bathseba ziet, laat hij haar halen en heeft gemeenschap met haar. Helaas voor David blijkt dat Bathseba zwanger is geworden. Nog meer helaas gaat David nu aan de slag om te voorkomen dat zijn zonde bekend wordt. Het vervolg van de geschiedenis laat zien hoe David zonde op zonde stapelt. Na eerst een overspelige te zijn geworden wordt hij vervolgens een huichelaar, dan een leugenaar en ten slotte een moordenaar.

Een zonde komt nooit alleen, maar vormt na het begaan ervan een keten, die alleen doorbroken kan worden als er oprecht berouw over de zonde is en als er ook daadwerkelijk mee gebroken wordt. Als je aan de duivel ergens een opening geeft en hij is eenmaal bij je binnen, gaat hij door. Hij pakt je dan op een volgend terrein en daarna weer, totdat je een menselijk wrak geworden bent.

God heeft deze geschiedenis van David onverbloemd laten neerschrijven, onder andere om jou te leren waartoe je kunt komen als je nalatig bent in het voldoen aan je verantwoordelijkheden. Veel jonge mensen komen vaak tot een seksuele daad als ze alleen zijn en niets te doen hebben. Zorg er daarom voor dat je iets te doen hebt en vermijd alleen-zijn als het je in het gevaar brengt om toe te geven aan je seksuele verlangens. Ga een fijne hobby beoefenen, zoek ontspanning in een sport, probeer een ongedwongen relatie met een vriend of vriendin op te bouwen met wie je dingen kunt doorpraten. Een bezigheid waarbij je je flink lichamenlijk moet inspannen is sterk aan te raden.

Je zou ook eens kunnen overwegen om oudere alleenstaanden op te zoeken. Of ga evangelisatieblaadjes verspreiden, waardoor je an-

dere mensen met het evangelie bekend kunt maken. Bezoek in elk geval de samenkomsten van de gelovigen. Wees creatief en actief!

Vluchten

Er zijn situaties waarin het raadzaam is om te vluchten. Dat is geen gebrek aan lef, maar een bewijs van zelfkennis.

Maar ontolucht de begeerten van de jeugd ... (2Tm 2:22)

Ontolucht de hoererij! (1Ko 6:18)

En het gebeurde, toen zij Jozef dag in dag uit aansprak en hij niet naar haar luisterde om met haar te slapen [en] bij haar te zijn, toen gebeurde het op zekere dag, toen hij het huis binnenkwam om zijn werk te doen en niemand van de mensen van het huis daar in huis was, dat zij hem bij zijn kleed pakte en zei: Slaap met me. Maar hij liet zijn kleed in haar hand achter, vluchtte en ging naar buiten.

(Gn 39:10-12)

Jozef is een prachtig voorbeeld hoe je moet handelen in moeilijke situaties. Hij was als slaaf in het huis van een voornamen Egyptenaar terechtgekomen. Hij moet een knappe jongen geweest zijn, want de vrouw van die voornamen man wilde graag met hem 'naar bed'. Maar Jozef wijst haar resoluut af en zegt: "Hoe zou ik dan dit grote kwaad kunnen doen en zondigen tegen God?" (Gn 39:9). Maar de vrouw van Potifar (zo heette die voornamen man) liet het niet bij één poging. Ze gaat door met Jozef ertoe te bewegen met haar naar bed te gaan. Tegelijk gaat ook Jozef door met 'nee' zeggen: "En het gebeurde, toen zij Jozef dag in dag uit aansprak en hij niet naar haar luisterde om met haar te slapen [en] bij haar te zijn" (Gn 39:10). Het laatste wat ze kan doen is hem te grijpen en hem te dwingen gemeenschap met haar te hebben, maar dan vlucht Jozef. Hij "ontolucht de hoererij" (1Ko 6:18).

Dat is wat geweest voor Jozef! Hij was alleen in huis, zij was de vrouw van zijn baas, en hij was toch ook een jonge kerel met gevoelens. Tallozen zouden al lang voor de bijl zijn gegaan. Tallozen zijn

al voor veel minder verzoeken bezweken. Zo niet Jozef. Hij is een jongeman die God vreest. Dat geeft hem de kracht om te vluchten. Niemand is uiteindelijk bestand tegen de seksuele verzoeking als die zo dicht bij is gekomen, tenzij men vlucht. Wie daarvoor vlucht, laat zien dat hij zichzelf kent. Zo iemand blijft bewaard in zijn omgang met God. Dat is veel meer waard dan tijdelijk te genieten van de zonde, waarvan je de wrange nasmaak nooit meer kwijtraakt.

Jozef kon er niets aan doen dat hij in die situatie terecht kwam. Zo kun jij ook ongezoekt in dergelijke situaties verzeild raken. De andere kant is dat je verantwoordelijk bent om situaties te vermijden die een reële verzoeking in zich bergen.

Vleselijke begeerten

Geliefden, ik vermaan [u] dat u zich als bijwoners en vreemdelingen onthoudt van de vleselijke begeerten die strijd voeren tegen uw ziel, ... (1Pt 2:11)

Onder “*de vleselijke begeerten*” valt ook die van de seksualiteit. Op tal van plaatsen wordt ingespeeld op de vleselijke begeerten. Je kunt denken aan allerlei ontmoetingspunten voor jongeren. Je kunt ook denken aan bepaalde wijken van een stad die bekend staan als de ‘rosse buurt’. Blijf er vandaan! Geef niet toe aan de begeerte die je misschien wel eens voelt opkomen om daar eens te gaan kijken. Nieuwsgierigheid heeft al veel jonge mensen in de ellende gestort.

Gebed

Bewaring vind je in Gods heiligdom. Daar kom je als je bidt.

Laten wij dus met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden tot hulp op de juiste tijd. (Hb 4:16)

Een goede raad voor jonge mensen is om, telkens als ze bij elkaar komen, eerst te bidden. Belangrijk is ook om samen de Bijbel te lezen. Door gebed en bijbellezen ben je in Gods tegenwoordigheid.

De verzoeking zal dan veel minder kans krijgen zich te laten gelden. Gemeenschap met de Heer bewaart je voor de zonde. Het gevoel van je eigen zwakheid doet je de toevlucht nemen tot de troon van de genade.

God is de God van alle genade. Genade wil zeggen dat je niets van jezelf en alles van God verwacht. Je zult de tijdige hulp van de Heer ervaren. Bidden brengt je in het heiligdom van God. Dat is de enige plaats waar je veilig bent. Daar kan de zonde niet komen. Of je nu jong bent, of al wat ouder, of zelfs al oud, dat is de plaats waar we naar toe moeten.

Kleding

Het is ook belangrijk te letten op de manier waarop je je kleedt. Hoewel dit geldt voor beide geslachten, laat de Bijbel zien dat de manier van zich kleden vooral een zwak punt is voor veel vrouwen en meisjes.

Evenzo dat <ook> de vrouwen zich tooien in waardige kleding met bescheidenheid en ingetogenheid, ... (1Tm 2:9)

Je kunt zo gemakkelijk de andere sekse prikkelen: een lange rok met diepe splitten, een te korte rok, een knoopje te veel los van je blouse of een te laag uitgesneden trui. Kleding die te strak om het lichaam zit of doorschijnend is, geeft ook meer van je lichaam bloot dan fatsoenlijk is voor een christin. Veel jongemannen hebben door het zien van vrouwen die zich zo kleden hun fantasie de vrije loop gelaten, en zijn zelfs tot afschuwelijke seksuele daden gekomen. Dat pleit de jongeman niet vrij, maar welke christin zal hem de voeding daarvoor willen geven? Dus: pas op je kleding!

Zelfbeheersing

De Heilige Geest wil je de kracht geven om de verleiding, die zich vaak plotseling aandient, te weerstaan.

Maar de vrucht van de Geest is ..., zelfbeheersing. (Gl 5:22)

Leer jezelf te beheersen als een vrucht van de Geest. Als de Heilige Geest je leven kan leiden en je hart kan vullen zul je, zonder krampachtigheid, aan Gods norm kunnen voldoen.

Een voornemen van je hart

Ten slotte zul je je moeten voornemen al het voorgaande in praktijk te brengen. Leer van Daniël.

Daniël nu nam zich in zijn hart voor om zich niet te verontreinigen met de gerechten van de koning of met de wijn die hij dronk. Daarom verzocht hij het hoofd van de hovelingen of hij zich niet zou hoeven te verontreinigen. God gaf Daniël genade en barmhartigheid bij het hoofd van de hovelingen. (Dn 1:8-9)

Daniël was nog een jongeman toen hij als krijgsgevangene vanuit Israël naar Babel werd getransporteerd. Ver weg van alles wat met God en de dienst aan God te maken had, zou hij het gemakkelijk op een akkoordje met de omstandigheden hebben kunnen gooien. Kon hij het helpen dat hij nu in Babel zat? Toch wilde hij niet meedoen met de gewoonten van Babel. Het was zijn vaste voornemen, niets te doen wat in strijd zou zijn met wat hij uit Gods Woord had geleerd. En God beloonde dat voornemen.

Van Barnabas lezen we dat hij de gelovigen in Antiochië vermaant *“met het voornemen van hun hart bij de Heer te blijven”* (Hd 11:23). Barnabas spoort de gelovigen aan te doen wat Daniël ook had gedaan. Ik hoop van harte dat jij deze aansporing ook ter harte neemt.

Je kunt het nog zo eens zijn met alles wat ik geschreven heb, het zal je niets baten als je niet van harte van plan bent er serieus mee aan de slag te gaan. Neem een wilsbesluit. Zeg tegen jezelf: Ik wil mij niet (meer) op een onbijbelse manier met seksualiteit inlaten. Je hebt gezien dat God je allerlei hulpmiddelen aanbiedt om de overwinning te behalen, maar je moet die hulpmiddelen wel gebruiken. Laat het een voornemen van je hart zijn om eraan te werken je leven

en je lichaam rein te bewaren. Je zult dan Gods zegen overvloedig ervaren.

Tot besluit

De enige mogelijkheid om rein te blijven of, na gefaald te hebben, weer hersteld te worden vind je in de Bijbel. Het is gelukkig altijd mogelijk om opnieuw te beginnen. Voor de Heer heb je nooit afgedaan. Hij weet hoe je bent. Zo zei Hij tegen Petrus, toen deze, ondanks zijn goede bedoelingen, niet in staat was met de Heer te waken: *“Waakt en bidt, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak”* (Mt 26:41). Je mag ook in dit opzicht erop vertrouwen dat de Heer weet hoe zwak je bent. *“Want Hij weet wat voor maaksel wij zijn [en] blijft bedenken dat wij stof zijn”* (Ps 103:14). Zo mag je naar Hem toegaan en zeggen: ‘Heer, ik heb het weer verprutst.’ Dat is toch vaak de ervaring van veel jongeren.

In mijn eigen leven heb ik die ervaringen ook gehad. Ik heb je geen dingen verteld die ver van mij vandaan staan. Al heb ik niet in alles geleefd waarover ik je heb geschreven, dan is dat toch in mijn hart aanwezig. Het is alleen te danken aan de genade van God, dat Hij mij heeft bewaard voor allerlei vormen van seksuele zonden. Maar we mogen elkaar helpen de zonde te overwinnen. Het is ook nodig te helpen om daar, waar nog geen brokken gemaakt zijn, dat zo te houden. Wie wat dit betreft op de goede weg is, moet gestimuleerd worden daarop door te gaan.

De Heer wil graag in onze levens verheerlijkt worden. Dat wordt Hij meer door een leven dat vanaf het begin toegewijd is aan Hem, dan door iemand die keer op keer faalt. Het keer op keer falen strekt ons niet tot eer en is ook niet tot eer van God. Zeker, Zijn genade wordt er groter door, maar dat is ook zo bij een leven van toewijding aan Hem.

Als je telkens faalt, ook nadat je je heilig hebt voorgenomen niet opnieuw in een seksuele zonde te vallen, blijven het Woord van God en de Zoon van God het enige wat je vrijmaakt. *“En u zult de*

waarheid kennen en de waarheid zal u vrijmaken" (Jh 8:32). "Als dan de Zoon u zal vrijmaken zult u werkelijk vrij zijn" (Jh 8:36). De duivel wil jou wanhopig maken en je alles overboord laten gooien. Hij fluistert je in: het gaat toch niet, het lukt je toch niet om ervan af te komen. Bedenk dan dat je nooit tevergeefs aan God om vergeving vraagt.

Ik vind dat zo mooi wat de Heer Jezus over vergeven zegt. Nadat Petrus Hem heeft gevraagd: "Heer, hoe vaak zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal?" (Mt 18:21), zegt de Heer: "Ik zeg je, niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zeven" (Mt 18:22). Weet je wat ik daaraan nu zo mooi vind? Als de Heer tegen ons zegt dat wij iedere keer onze broeder moeten vergeven als hij tegen ons zondigt, al zou het nog zo vaak zijn, zou Hij ons dan wegsturen als wij voor de zoveelste keer naar Hem toegaan? Natuurlijk met echt berouw, anders kan Hij niet vergeven. Maar dat heb je toch ook als je weer stuk bent, als je weer helemaal in de fout bent gegaan? En dan mag je komen.

Hij nodigt je uit. Ga dan alsjeblieft. Sta op en ga naar je Vader en vertel Hem alles. Zeg maar: 'Hier ben ik, voor de zoveelste keer.' Hij neemt je aan en vergeeft. En als je dingen gedaan hebt waarvan je de gevolgen niet ongedaan kunt maken (want zulke situaties zijn er ook), helpt Hij je die te dragen. Wat een Vader, hè?

Een woord voor ouderen

Sta mij toe een enkel woord aan de oudere generatie te richten. Misschien vindt u het maar niets om op een dergelijke openhartige manier over seksualiteit te spreken. Dan hoop ik dat u er begrip voor kunt opbrengen, als u bedenkt dat de jonge mens in deze tijd op alle mogelijke manieren met dit onderwerp in aanraking komt. En dat gebeurt echt niet op de fraaiste manieren.

Ik kan u, die op een andere manier bent voorgelicht (als dat al is gebeurd!), ook begrijpen. Het was vroeger niet gebruikelijk alles zo bij de naam te noemen. Ik ben het met u eens dat de reactie daarop, zoals we vandaag de dag meemaken, getuigt van een volledig doorslaan naar de andere kant. Er bestaan geen taboes meer, alles moet open en bloot worden besproken en getoond. Het gaat allemaal veel te ver. Juist daarom moet aan onze jonge mensen, op een voor hen herkenbare manier, worden verteld wat God daarover zegt in Zijn woord.

Ik hoop dat u in dit boekje hebt geproefd dat het mij daarom te doen is. Talloze jongeren weten niet eens wat de Bijbel erover zegt. Als je eens naar hun verhalen luistert en hoort welke achtergronden zij hebben, is hun dat in veel gevallen niet eens kwalijk te nemen. Mijn verzoek aan u is: Val hen niet te hard.

U zult ongetwijfeld gemerkt hebben dat het mij er niet om te doen is het kwade goed te noemen. Wat in strijd is met het Woord van God is zonde en dat heb ik hun ook voorgehouden. En als het jongelui betreft die deelnemen aan het avondmaal en die volharden in de zonde, dan moet er zeker tucht door de gemeente plaatsvinden. Maar past ons een hard oordeel als er in veel gevallen vanuit onkunde is gehandeld?

Als we onszelf een beetje kennen, zullen we proberen hen te bereiken en te helpen seksualiteit te zien en te gaan beleven zoals God het

bedoeld heeft. En dat niet alleen. Het is te wensen dat we ertoe komen in de gevallen waarin ze zelf geen uitweg meer zien, naast hen te gaan staan om hen te helpen omhoog te klauteren uit de diepe ellende waarin ze zijn weggezakt. Dit boekje is daarom ook bedoeld om mee te werken aan het vereffenen van een schuld die op ons als ouderen rust.

Een jonge vrouw vertelde onlangs hoe zij ertoe gekomen is om tot de Heer Jezus haar toevlucht te nemen. Zij zat hopeloos in de put, was zwaar depressief, haar huwelijk stond op springen. Het occultisme, waarin ze haar toevlucht had gezocht, had niet de uitkomst geboden die ze zocht. Integendeel, het was veel erger geworden.

Toen kreeg zij bezoek van een jonge christin aan wie zij haar verhaal vertelde. Deze christin was zo intens met haar begaan dat ze huilde om de ellende waarin zij zich bevond. Dit was, zo vertelde zij, de eerste keer dat ze merkte dat er iemand om haar gaf. Toen deze christin haar over de Heer Jezus vertelde, nam ze Hem aan als haar Heiland en Heer.

Het is mijn vurig verlangen, en ik hoop ook het uwe, met deze soort bewogenheid de verdwaalde en zoekende jonge mens te benaderen.

Deel 2

Seksualiteit binnen het huwelijk en gezinsplanning

Uit de Bijbel

En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen! (Gn 1:27-28)

Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn. En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet. (Gn 2:24-25)

Wat nu de dingen aangaat waarover u geschreven hebt: Het is goed voor een mens geen vrouw aan te raken. Maar laat vanwege de hoerijen ieder zijn eigen vrouw hebben en laat iedere [vrouw] haar eigen man hebben. Laat de man voldoen wat verschuldigd is aan de vrouw, en evenzo ook de vrouw aan de man. De vrouw heeft geen gezag over haar eigen lichaam, maar de man; en evenzo heeft ook de man geen gezag over zijn eigen lichaam, maar de vrouw. Onttrekt u niet aan elkaar, tenzij dan met onderling goedvinden, voor een tijd, opdat u zich aan het gebed wijdt en [daarna] weer samen bent, opdat de satan u niet verzoekt, omdat u zich niet kunt onthouden. (1Ko 7:1-5)

Vrouwen, [weest] aan uw eigen mannen [onderdanig] als aan de Heer, want [de] man is [het] hoofd van de vrouw, evenals ook Christus [het] Hoofd is van de gemeente: Hij is [de] Behouder van het lichaam. Maar zoals de gemeente aan Christus onderdanig is, zo ook de vrouwen aan hun mannen in alles. Mannen, hebt uw vrouwen lief, evenals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door [het] woord, opdat Hij de gemeente

voor Zich zou stellen, heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn. Zo behoren <ook> de mannen hun eigen vrouwen lief te hebben als hun eigen lichamen. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het evenals ook Christus de gemeente. Want wij zijn leden van Zijn lichaam, <van Zijn vlees en van Zijn gebeente>. 'Daarom zal een man <zijn> vader en <zijn> moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn'. Deze verborgenheid is groot, maar ik doel op Christus en de gemeente. In elk geval, ook u, laat ieder van u zijn eigen vrouw zó liefhebben als zichzelf; en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man. (Ef 5:22-33)

Vershil tussen Genesis 1 en Genesis 2

Evenals in het eerste deel wil ik het in dit tweede deel in openheid, maar toch ook met terughoudendheid, hebben over seksualiteit als een gave van God. In dit tweede deel gaat het over seksualiteit binnen het huwelijk, hoe je als man en vrouw daarmee omgaat. Het is goed om als christenen over dit onderwerp na te denken en ons erop te bezinnen aan de hand van de Bijbel.

We worden vanuit de wereld op een uiterst negatieve manier met dit onderwerp geconfronteerd. Daarom kunnen we niet beter doen dan naar de Bijbel te luisteren en te kijken naar de oorsprong, de instelling van het huwelijk. Dan hoeven we niet ver te bladeren, want direct al, op de eerste bladzijden, worden ons door God belangrijke dingen over het huwelijk verteld. Zowel in het eerste als in het tweede hoofdstuk van Genesis spreekt God erover.

Als we *Genesis 1* vergelijken met *Genesis 2* valt het op dat in *Genesis 1* vooral *het verschil* tussen man en vrouw naar voren komt, terwijl in *Genesis 2* *de overeenkomst* tussen man en vrouw meer aan de orde is. Er staat in *Genesis 1* dat God hen “*mannelijk en vrouwelijk*” schiep (*Gn 1:27*). Daarmee wordt gezegd dat God de mens schiep in een mannelijke vorm en in een vrouwelijke vorm. God heeft één mens geschapen, maar die mens is als het ware een twee-eenheid.

Het is dit verschil dat door God wordt gezegd in *vers 28* en waaraan Hij de roeping tot het krijgen van kinderen verbindt. Maar het krijgen van kinderen is niet het enige waarvoor man en vrouw aan elkaar gegeven zijn. In *Genesis 2* lezen we dat man en vrouw ook aan elkaar gegeven zijn om wat ze gemeenschappelijk hebben en dat is een verlangen naar elkaar, om bij elkaar te zijn. Je hoort het Adam als het ware in verrukking uitroepen: “*Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees!*” (*Gn 2:23*). Hij ontwaart in Eva iemand die bij hem past, die samen met hem een eenheid vormt.

Seksualiteit heeft twee aspecten

We kunnen dus aan de hand van *Genesis 1* en *Genesis 2* zeggen dat de seksualiteit twee kenmerken heeft. Ten eerste wil God die gebruiken voor de voortplanting, het krijgen van kinderen. In de tweede plaats is seksualiteit een genieten van elkaar, de vreugde van de herkenning van de ander als iemand die bij je past.

Vershil tussen man en vrouw

Het uitgangspunt voor de beleving van de seksualiteit is het verschillend zijn van man en vrouw. Het is goed ons daarmee eerst bezig te houden en wel aan de hand van wat de Bijbel zegt over de schepping van Adam en Eva. Eva is geschapen uit de zijde van Adam (*Gn 2:18,20-21*). Zij is niet uit zijn hoofd genomen – zij is niet zijn meerdere; zij is ook niet uit zijn voeten genomen – zij is niet zijn voetveeg. Nee, zij is genomen uit zijn zijde. Daardoor neemt zij in de schepping een gelijkwaardige plaats in. Let wel, ze is gelijkwaardig aan de man, maar niet gelijk aan hem.

Emancipatie

We kunnen het verschil tussen man en vrouw zoals de Bijbel ons dat laat zien niet genoeg benadrukken. We leven immers in een tijd waarin verwoede pogingen worden gedaan dit onderscheid aan alle kanten uit te wissen. Vooral de emancipatiebeweging maakt zich daarvoor sterk. In *1 Korinthiërs 11* lezen we over een rangorde die God ten aanzien van de man en de vrouw heeft ingesteld: “Maar ik wil dat u weet, dat Christus het Hoofd is van iedere man, en de man [het] hoofd van [de] vrouw, en God [het] Hoofd van Christus” (*1Ko 11:3*). De man is het hoofd van de vrouw. Zo’n uitspraak past niet in het emancipatiebeleid waarmee we opdringerig, ja overdonderend worden geconfronteerd.

Het emancipatiestreven gaat uit van de gedachte dat de vrouw per definitie niet anders is. Het anders-zijn van de vrouw mag niet langer worden geaccepteerd. Ze moet worden bevrijd van wat haar altijd is opgelegd. Ze moet zich bewust worden gemaakt van haar rechten. Ze is, zo zegt men, ten onrechte altijd op een minderwaardige plaats gehouden. Nu moet gezegd worden, dat de vrouw vaak op een laag-bij-de-grondse manier is behandeld. In sommige culturen is dat nog altijd zo, maar ook in ons land zijn er schrijnende situaties van uitbuiting van de vrouw (geweest). Ze is en wordt misbruikt als sloof en als seksobject.

De Bijbel behandelt de vrouw niet als een schepsel van mindere kwaliteit. Dat mannen zo met vrouwen zijn omgegaan en soms nog omgaan, wil niet zeggen dat aan de vrouw nu een plaats moet worden toegekend die God haar niet toekent. Elke vrouw die de haar door God gegeven plaats inneemt, zal daarvan zeker de grootste voldoening ondervinden.

Het anders-zijn van de vrouw

Het is het venijn van de emancipatiebeweging dat ze de vrouw er toe brengt haar anders-zijn niet (langer) onder ogen te zien. Vrouwen kunnen er moeite mee hebben dat ze anders zijn dan mannen. Zij hebben soms grote problemen met hun eigen lichaam, met wat daarin allemaal omgaat. Het is van belang dat zowel de vrouw als de man het verschillend-zijn in de gaten houdt. De vrouw is anders van bouw en beleeft veel dingen anders. Dat is niet vervelend en onacceptabel. Integendeel, het is een schitterende aanvulling op de beperkingen van de man. Een vrouw is gegeven als hulp.

God Zelf ziet het gemis van Adam en voorziet daarin door Eva te maken: *“Ik zal een hulp voor hem maken als [iemand] tegenover hem”* (Gn 2:18). Dit betekent dat de man een hulp nodig heeft. Hulp-zijn is geen degradatie van de vrouw. Van God staat meerdere keren in de Bijbel dat Hij voor Zijn volk een hulp is, bijvoorbeeld: *“Onze*

ziel verwacht de HEERE, Hij is onze hulp en ons schild" (Ps 33:20) en "Onze ziel verwacht de HEERE, Hij is onze hulp en ons schild" (Ps 146:5). Dat is niet gering. Toch wordt het in de wereld waarin wij leven als iets minderwaardigs, als iets negatiefs naar voren gebracht. Man en vrouw moeten volkomen gelijk zijn.

Aanval op het verschil

Het in het oog houden van het verschil tussen man en vrouw betekent eerbied voor de Eigenaar, de Schepper van dit verschil. De grote tegenstander van God, de satan, zal al zijn pogingen blijven aanwenden om ook op dit terrein het werk van de Schepper aan te vallen. Hij heeft in de emancipatiebeweging een prachtig wapen in zijn hand. Velen heeft hij al blind gemaakt voor het verschil. De verschillen tussen man en vrouw verdwijnen steeds meer. Het overkomt je regelmatig dat je pas na goed kijken, kunt zien of je met een man of met een vrouw te maken hebt. In streven, in gedrag, in houding, in kleding, in haardracht heeft het verschijnsel uniseks de samenleving doordrongen.

In het al eerder aangehaalde *1 Korinthiërs 11* staat duidelijk op welke manier een vrouw en man in hun uiterlijk kunnen laten zien dat zij innerlijk rekening houden met de verschillende plaats die God hun in de schepping heeft gegeven:

Iedere man die bidt of profeteert met [iets] op zijn hoofd onteert zijn hoofd; en iedere vrouw die bidt of profeteert met ongedekt hoofd, onteert haar hoofd; want het is één en hetzelfde of zij geschoren was. Want als een vrouw niet gedekt is, laat zij zich ook [maar] het haar laten afknippen; maar als het voor een vrouw schande is zich het haar te laten afknippen of zich te laten scheren, laat zij zich dan dekken.
(1Ko 11:4-6)

Velen zeggen dat we hier met een achterhaalde zaak te maken hebben. Men spreekt over 'tijdgebonden'. Dat gold vroeger wel, maar is nu uit de tijd, zegt men. Laten we echter bedenken dat het gaat om

wat God in de schepping heeft ingesteld. Dat wil Hij geëerbiedigd zien. Het komt allemaal op losse schroeven te staan, als de vrouw haar anders-zijn niet (meer) accepteert. Niet iedere vrouw die haar haar knipt of die bij het voorgaan in gebed haar hoofd niet dekt, gaat bewust in tegen wat God hier zegt. Maar het gaat om wat erachter zit en daar moeten we oog voor krijgen: het is een aanval op de eerbied die de Schepper toekomt en het wegvragen van de zegen die een beloning is van gehoorzaamheid aan Hem.

Ontevreden met vrouw-zijn

In onze maatschappij wordt de vrouw gehersenspoeld om zich als een man te (gaan) gedragen. Dit gebeurt door het inspelen op de ontevredenheid die er vaak is over het feit van een vrouw te zijn. In een briefwisseling met een meisje schrijft Ingrid Trobisch haar: 'Wanneer je het wezenlijke van jezelf meer in een broek voelt uitgedrukt, je daarin beter voelt, meer jezelf schijnt te zijn, dan vraag ik me toch af of je daarin ook niet een gebrek aan zelfrespect tot uitdrukking brengt. Zou je in het geheim vaak toch niet liever een jongen dan een meisje zijn?'

Er kunnen zich best wel gelegenheden voordoen waarbij een meisje of een vrouw een broek draagt, daar gaat het nu niet om. Het gaat om wat erachter zit, het motief, het waaróm van het dragen van een broek door meisjes. Als dat is zoals aan dit meisje wordt geschreven, is het niet slechts een kwestie van kleding, maar is het een identiteitskwestie. Zo iemand wil zichzelf niet accepteren als vrouw en zich daarom ook niet zo kleden.

Acceptatie vrouw-zijn is van wezenlijk belang

Wat ik hierboven geschreven heb, is geen zijpaadje, maar heeft wezenlijk met ons onderwerp te maken. Het is voor de beleving van de seksualiteit door de vrouw van het belang dat zij zichzelf als vrouw

accepteert. Zij mag zichzelf zien als een unieke schepping van God, want dat is ze.

Deze acceptatie is ook van belang als het gaat om de cyclus. Ook daarmee hebben veel vrouwen moeite. Een meisje schreef eens dat ze haar hele cyclus naar de maan wenste. In haar boekje *Met vreugde vrouw zijn* geeft Ingrid Trobisch waardevolle adviezen over het omgaan met de cyclus. Voor een goed functioneren van de vrouw in haar huwelijk is kennis en aanvaarding van haar cyclus onontbeerlijk. Het is belangrijke en goede voorbereiding op het huwelijk.

Het waarden van de vrouw door de man

De vrouw moet zichzelf leren kennen en aanvaarden. De man is daarbij ten volle betrokken. Hij moet zijn vrouw leren *kennen* en *aanvaarden* zoals zij is. Hij mag zelfs verder gaan dan kennen en aanvaarden. Hij zal ertoe moeten komen haar te *waarderen* in haar anders-zijn. Als hij zijn vrouw dat laat merken, zal dat een grote stimulans voor haar zijn en zal zij er geen moeite meer mee hebben anders te zijn dan de man. Het zal de beleving van de seksualiteit ten goede komen.

Ik moet er overigens niet aan denken dat de hele maatschappij alleen uit mannen zou bestaan. Wat een 'grijze massa' zou dat zijn. Daarnaast zijn we, door het vervagen van de uiterlijke verschillen, wel op weg. Een vrouw geeft kleur en fleur aan het bestaan van de mens op aarde. Zij is te vergelijken met een schitterende bloem in de schepping. Het mag de vrouw duidelijk worden gemaakt, ze mag voelen, dat ze niet gelaten hoeft te accepteren dat ze vrouw is, maar dat ze een uniek scheppingswerk van de Schepper is. Ze mag dat in haar hele bestaan, haar gedrag en uiterlijk laten zien.

Het gaat er dus om dat man en vrouw elkaar leren kennen. De man moet zijn vrouw liefhebben en geduld en begrip tonen. Voor de vrouw is het van belang dat zij positieve gedachten ontwikkelt over zichzelf, de seksualiteit en haar man.

De man moet verstand krijgen van zijn vrouw

Een van de belangrijkste dingen die in een huwelijk moeten plaatsvinden is, dat de man zijn vrouw gaat waarderen. Daarvoor zal hij verstand van zijn vrouw moeten krijgen. In *1 Petrus 3* staat: *“Mannen, evenzo, woont bij hen met verstand als bij een zwakker vat, het vrouwelijke, en bewijst hun eer, omdat ook zij mede-erfgenamen van [de] genade van [het] leven zijn, opdat uw gebeden niet verhinderd worden” (1Pt 3:7)*. De man kan zijn vrouw eer bewijzen door zijn best te doen haar te leren begrijpen.

Dat is voor een man een hele klus. Een man kan verstand hebben van alles en nog wat. Helaas moet het wel eens gezegd worden dat een man meer verstand heeft van zijn auto of van zijn werk dan van zijn vrouw. Om ergens verstand van te krijgen moet je je inspannen. Als de man zich ervoor inzet om zijn vrouw te leren begrijpen, zal dat het leven voor de vrouw heel wat aangener maken, dan als de man haar steeds verwijten maakt over haar manier van gedragen en reageren.

Zeker moet een vrouw ook leren haar man te begrijpen. Zij moet ook leren hoe een man in elkaar zit, waar zijn belangstelling naar uit gaat en waarom, zodat zij daarin kan gaan delen. Man en vrouw zullen in dit leerproces steeds meer op elkaar inspelen en een steeds harmonieuzere eenheid vormen. Dit heeft ook invloed op de seksualiteitsbeleving. Het genot ervan zal toenemen.

Basis voor een gelukkig huwelijk

Er wordt wel eens gezegd dat het huwelijk een kwestie van geven en nemen is. Dat is een misvatting: in het huwelijk komt het alleen aan op geven. Daarom kun je zeggen dat de basis voor een gelukkig huwelijk is: zich voor elkaar opofferen. Seksualiteit is immers niet bedoeld om zelf aan mijn trekken te komen, mijzelf te bevredigen, maar ze is bedoeld om de ander te bevredigen en gelukkig te maken. Het is dan niet moeilijk om wat we in *Efeziërs 5* gelezen hebben in praktijk te brengen. Daar krijgt de man Christus als voorbeeld, in Zijn toewijding en overgave voor de gemeente.

Dat maakt de man niet tot een doetje, tot iemand die door zijn vrouw om haar vinger gewonden kan worden, een goeie sul. Nee, het resultaat is eerder dat het de vrouw zal maken tot wat zij echt wenst te zijn: een hulp voor hem, iemand die hem aanvult, hem compleet maakt. Zij zal die liefde beantwoorden door hem te respecteren. Huwelijken en gezinnen gaan er anders uitzien als dat meer voor de aandacht staat. Dan wordt *Efeziërs 5* niet meer als een opdracht gezien, maar zal het een verlangen worden dit te beleven.

Als man en vrouw elkaar op die manier aanvaarden, zal dat een sfeer van algemene tederheid, romantiek en geborgenheid geven. Binnen die sfeer krijgt de seksualiteit de ruimte om tot volle bevrediging beleefd en genoten te worden zoals God het heeft bedoeld.

Seksualiteit samen leren in het huwelijk

Net als zoveel andere dingen in dit leven moet ook seksualiteit geleerd worden. Dat kun je niet in je eentje, daarvoor heb je elkaar nodig. Dat kan ook niet buiten het huwelijk, bijvoorbeeld tijdens de verloving. In deel 1 *Is seksualiteit vóór en buiten het huwelijk geoorloofd?* heb ik verteld waarom dat niet kan en dat het huwelijk de geëigende sfeer is voor de beleving van de seksualiteit. Je hoeft dan niet bang

te zijn voor ontdekking, je kunt er de tijd voor nemen, je gaat daarna niet uit elkaar, en angst voor een eventuele zwangerschap die ongeoorloofde seks openbaar maakt, is niet nodig.

Omdat seksualiteit de liefde kan schaden, beschermt God de liefde door de seksualiteit voor te behouden aan het huwelijk. Seksualiteit bewerkt geen liefde, maar komt eruit voort. De beste test voor liefde is niet de geslachtsgemeenschap. Het beste bewijs van de liefde is je helemaal aan elkaar geven in de onlosmakelijke verbintenis van het huwelijk en daarvan een openbaar getuigenis te geven.

Je hoort mensen zeggen: 'We houden van elkaar, we kunnen samen seksualiteit beleven, maar trouwen, nee, dat hoeft niet.' Dat is een dwaze redenering. Gods Woord zegt en maakt onomstotelijk duidelijk dat seksualiteit alleen binnen het huwelijk mag plaatsvinden. Een ongetrouwde moet zich dan ook niet laten misleiden door gezegden als: 'Als je echt van mij houdt, wil je ook met mij naar bed.' Ook dat is een dwaze redenering, die alleen maar spreekt van puur egoïsme.

Eén vlees zijn

Binnen de geheiligde band van het huwelijk kunnen twee mensen één vlees zijn. 'Eén vlees zijn' is meer dan twee lichamen die één worden. Hoe meer er op andere niveaus eenheid aanwezig is, des te intenser wordt de geslachtsgemeenschap beleefd. Met die andere niveaus bedoel ik het kennen en begrijpen van de ander in hoe hij of zij alles beziet en beleeft. Dat heeft betrekking op de alledaagse dingen zoals het verzorgen van de huishouding, het boodschappen doen, de inrichting van het huis, de belangstelling voor alles om je heen enzovoort. Dat betekent dat je elkaar door en door moet kennen om het één vlees zijn in zijn ware betekenis te beleven. Het gaat niet om alles hetzelfde te beleven, maar het begrijpen hoe de ander allerlei zaken beleeft, dat je weet wat er in hem of haar omgaat als hij of zij dit of dat doet of zegt. Het wil zeggen dat je de ander kent. Is het niet veelzeggend dat voor het woord 'gemeenschap', waarmee

bedoeld wordt de geslachtsgemeenschap, ook het woord 'kennen' of 'bekennen' wordt gebruikt?

Het grootste genoegen van de seksuele gemeenschap is dan ook het kennen van degene die je liefhebt. Geslachtsgemeenschap is niet slechts een relatie van twee *lichamen*. Het een totaalrelatie tussen twee personen die zich helemaal aan elkaar hebben gegeven en niets doen los van elkaar. Ze zijn volledig met elkaar verweven. Het besef en de beleving daarvan moeten groeien. Als je pas getrouwd bent, gaat dat zeker met vallen en opstaan en als je al wat langer bent getrouwd, val je ook nog wel eens. Niemand van ons zal ooit een volmaakt huwelijk realiseren.

Maar wat is ons verlangen? Willen we ons ervoor inzetten ons huwelijk zo schitterend mogelijk te beleven? Het is mogelijk om het huwelijk en de seksualiteit als het unieke geschenk van God te genieten als wij ons houden aan wat de Bijbel erover zegt en als wij bereid zijn als man en vrouw ons aan elkaar te geven en van elkaar te leren.

Echte en totale eenheid

Uit het voorgaande volgt dat seksualiteit zonder geestelijk contact feitelijk geen huwelijk genoemd kan worden. De vrouw heeft vaak de klacht dat haar man alleen van haar lichaam wil genieten, zonder dat hij echt aandacht heeft voor haar geestelijke en emotionele verlangens. Waar geen eenheid is op andere terreinen van het samenleven, daar is ook niet het echte beleven van wat in de seksualiteit beleefd kan worden. Het één vlees zijn beperkt zich in de praktijk tot het één lichaam zijn. De beleving van de seksualiteit is in dat opzicht gelijk aan de beleving van dieren.

We kunnen zeggen dat tevredenheid met de niet-seksuele aspecten van de relatie de seksualiteitsbeleving positief beïnvloedt. Het omgekeerde gebeurt ook. Dan is er wel geestelijk contact maar geen seksualiteit. Ook dan kunnen we moeilijk van een goed huwelijk

spreken. Of de man of de vrouw, of soms ook beiden, onttrekken zich aan de verplichting tot geslachtsgemeenschap. De redenen kunnen zeer uiteenlopend zijn, maar het is niet goed. De eenheid tussen man en vrouw beperkt zich in dit geval tot een aantal gebieden die voor beiden belangrijk zijn, maar er is geen sprake van één vlees zijn.

Over zulke gevallen spreekt de Bijbel zich in 1 Korinthiërs 7 duidelijk uit: *“De vrouw heeft geen gezag over haar eigen lichaam, maar de man; en evenzo heeft ook de man geen gezag over zijn eigen lichaam, maar de vrouw. Onttrekt u niet aan elkaar, tenzij dan met onderling goedvinden, voor een tijd, ... en [daarna] weer samen bent, ...”* (1Ko 7:4-5). Het woord ‘onttrekt’ heeft hier de betekenis van ‘de ander iets onthouden waarop deze recht heeft’. De ander wordt tekortgedaan.

Verschil in beleving seksualiteit

Er is een groot verschil in de beleving van de seksualiteit door de man en de vrouw. Een vergelijking maakt dit verschil duidelijk. De man kun je vergelijken met een lamp: door één druk op de knop gaat de lamp aan en uit. De vrouw kun je vergelijken met een strijkijzer: ze heeft tijd nodig om warm te worden. De man raakt snel opgewonden, bereikt snel het hoogtepunt, het orgasme, en is zijn opwindning ook snel weer kwijt. De vrouw groeit langzaam naar het hoogtepunt, het orgasme, toe, blijft daar langer van genieten, waarna de vreugde van het seksueel verkeer langzaam weer afneemt. Voor het beleven van de seksuele vreugde is het belangrijk, met name voor de man, om dit verschil te onderkennen en daar rekening mee te houden.

De vrouw heeft dezelfde behoefte aan voldoening gevende seksuele omgang als de man. Omdat de man in het algemeen egoïstischer is dan de vrouw, wat ook op dit gebied tot uiting komt, en daar misschien wel het sterkst, is het goed dat de man dit weet. De vóór het huwelijk geleerde zelfbeheersing komt hier goed van pas. Wie

zijn vrouw liefheeft, zal dat graag opbrengen. Daar komt bij dat er een rijke beloning is: samen het hoogtepunt bereiken geeft de grootste voldoening. In *Spreuken 5* geeft Salomo een aanwijzing aan zijn zoon:

*Moge je [levens]bron gezegend zijn
en verblijd je over de vrouw van je jeugd:
een zeer lieflijke hinde, een bevallig steengeitje.
Laten haar borsten jou te allen tijde dronken maken,
dool voortdurend rond in haar liefde. (Sp 5:18-19)*

Naakt

Binnen het huwelijk is er vrijheid om te vrijen en te genieten van elkaars lichaam, zonder schaamte. Naakt zijn hoort alleen thuis in het huwelijk. *Leviticus 18* laat zien dat het ontbloten van de geslachtsdelen buiten het huwelijk een gruwel is voor God. (Ik heb er in deel 1 al op gewezen dat het daar niet gaat om gevallen als bijvoorbeeld verpleging.) Mogelijk doelt de uitdrukking ‘de schaamte ontbloten’ in bedekte termen op geslachtsgemeenschap. Dat neemt niet weg dat het ontbloten van de schaamte verboden wordt; het is in wezen het voorspel van de geslachtsgemeenschap. In *Genesis 2* lezen we: “En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet” (*Gn 2:25*).

Hierin zit trouwens een diepere gedachte dan alleen dat hier twee ongeklede mensen samen zijn. Het laat tevens twee mensen zien tussen wie niets is dat er niet thuis hoort. Ze hebben niets voor elkaar te verbergen. Ze zien de ander zoals die helemaal is en laten zichzelf helemaal zien zoals ze zelf zijn.

Onlangs stond in de krant dat een Israëlitische terroriste was opgepakt, die al de tijd dat ze getrouwd was voor haar man en haar kind had kunnen verbergen dat ze terroriste was. Zij leidde een dubbellevens. Er valt te vrezen dat in veel huwelijken een soort dubbellevens wordt geleid. Dat hoeft niet zo extreem te zijn als bij deze terroris-

te, maar wat wordt er soms langs elkaar heen geleefd. Wat hebben sommigen veel voor elkaar te verbergen.

Als dat bij jou zo is, laat jezelf dan eens 'naakt' aan je partner zien. Je begrijpt dat ik dat nu iets anders bedoel dan in de slaapkamer. Zeg de ander eens alles wat je bezighoudt, waar jij je voor wilt inzetten, ga dat delen met elkaar, wees daarin open naar elkaar toe. Het zou niet zo moeten zijn dat een vrouw moet raden waarmee haar man zich bezighoudt, wat er in haar omgaat. Na verloop van tijd, als het voor elkaar verstoppertje-spelen lang genoeg heeft geduurd, wordt men op een schokkende manier met de harde werkelijkheid geconfronteerd: de ander gaat er vandoor.

Daarom nog eens: open jezelf naar de ander toe en luister als de ander zich voor jou opent. Je zult versteld staan van de resultaten. Nooit heeft iemand spijt gehad van een zich openstellen voor de ander. Integendeel, de verzuchting is bijna altijd: 'Had ik het maar eerder gedaan.'

Gesprek

Zorg ervoor dat het niet zover komt. Daarom wil ik wijzen op een van de waardevolste facetten in een huwelijk en dat is: het gesprek. Het gesprek overtreft het facet seks. Blijf met elkaar in gesprek. Als de man wat gesloten is, laat de vrouw dan al het nodige doen om hem ertoe te brengen zijn innerlijk onder woorden te brengen. Een vrouw heeft meer behoefte aan communicatie dan een man. Al heeft de man die behoefte niet zo sterk, dan moet hij toch de noodzaak ervan (gaan) inzien. Het gesprek is van onschatbare waarde. Pas op voor vijandige stiltes, ze zijn dodelijk. Houd het gesprek open.

Er zijn huwelijken die na ongeveer 25 jaar stuk gaan. Dat is vaak het moment waarop de kinderen de deur uit zijn. Man en vrouw komen plotseling tegenover elkaar te zitten en ze ontdekken ineens dat ze elkaar niets meer te vertellen hebben. Wat hen aan elkaar bond, waren de kinderen. Nu zijn die van het dagelijks toneel verdwenen en

daarmee is ook alle communicatie verdwenen. Ze zijn op elkaar uitgekeken. Daarom is er iets dat nog erger is dan een slecht huwelijk en dat is een saai huwelijk, een huwelijk waaruit elke communicatie weg is.

Een ongelovige collega zei eens tegen mij, dat het grootste probleem waardoor er spanningen in huwelijken komen het communicatieprobleem is. Dat had hij niet met zijn vrouw. Hij en zijn vrouw hadden elkaar altijd wat te vertellen. Hij begreep niet dat je als man en vrouw zomaar langs elkaar heen kon leven. Hij begreep ook dat als je helemaal bent uitgepraat de zaak dan stuk gaat.

Seksualiteit moet je leren

Een tweede facet met een grote invloed in het huwelijk is seksualiteit. Door ieder echtpaar wordt dat op de eigen unieke manier beleefd. Wat in de eerste plaats van belang is, is het totale leefklimaat. Als ieder zich inspant voor een optimaal leefklimaat, komt mede daardoor het beleven van seksualiteit tot zijn recht. Seksualiteit ligt ingebed in een geheel van activiteiten en doelstellingen. Als er tussen man en vrouw harmonie is in de doelstellingen en de activiteiten, is daarmee voldaan aan een belangrijke factor voor een bevredigend seksueel verkeer.

Veel van deze harmonie zal afhangen van het gegeven of man en vrouw elkaar hebben geaccepteerd, niet omdat ze nu eenmaal niet anders meer kunnen, maar omdat ze elkaar als een gave uit Gods hand hebben ontvangen. Dan is er niet alleen acceptatie, maar ook waardering. De overgave aan de ander is een logisch gevolg van zo'n verhouding. Je bekijkt de ander niet met achterdocht, maar met liefde. Seksualiteit is een wereld op zichzelf. Ieder mens is uniek en de relatie die twee mensen met elkaar hebben is dat nog meer.

Het is niet nodig om aanwijzingen te geven voor de manier waarop man en vrouw de seksuele intimiteit het best kunnen ervaren. Ik heb niets tegen goede boeken, maar het is niet noodzakelijk daarvan

vooraf kennis te nemen. Het is een uitermate boeiende bezigheid om samen de goede weg te vinden in het beleven van een optimale seksuele vreugde. Seksualiteit moet je leren. Dit kan op geen betere manier gebeuren dan het samen te beoefenen.

Als of de man of de vrouw na verloop van tijd niet tot regelmatige volle bevrediging komt tijdens het genieten van wat God in elkaars lichaam heeft gegeven, kan het raadzaam zijn eens een goed boek te raadplegen. Met een goed boek bedoel ik een boek dat geschreven is vanuit een Bijbelse visie op huwelijk en seksualiteit. Ook als beiden kunnen zeggen dat zij na verloop van tijd de goede weg hebben gevonden, kunnen ze zulke boeken wel eens doorlezen. Vaak zal men dan al lezend bevestigd worden in wat men zelf al heeft ervaren.

Samen blijven groeien

Het beleven van de seksualiteit kan gemakkelijk een sleur worden. Dat is zo, als men alleen op bevrediging van behoeften uit is. Dan kan het zelfs saai worden. De schoonheid is eraf. Er wordt een programma afgewerkt. Dat stopt af. Maar als man en vrouw echt van elkaar houden en daarom zich aan elkaar geven is er een opklimmende beleving in de seksualiteit. Je leert samen, groeit samen. Dat groeien gaat alsmaar door, het wordt steeds mooier naarmate je elkaar steeds beter leert 'kennen'. Het is dan ook geweldig om seksualiteit tot op hoge leeftijd te beleven.

Omdat het gaat om een zo intens mogelijke beleving van de seksualiteit in het huwelijk, wil ik het voorgaande aan de hand van een aantal teksten uit de Bijbel nog eens voor de aandacht stellen. Daarbij komen zowel de seksuele als de niet-seksuele aspecten aan bod.

(1) Seksuele vreugde

Wanneer een man pas een vrouw genomen heeft, mag hij niet met het leger uittrekken, en mag men hem geen enkele verplichting opleggen.

Een jaar lang zal hij vrij zijn ten behoeve van zijn huis zodat hij zijn vrouw, die hij genomen heeft, kan verblijden. (Dt 24:5)

Ik ken geen Hebreeuws – dat is de taal waarin het Oude Testament op een paar kleine stukjes na is geschreven –, maar ik heb me laten vertellen dat het woord ‘verheugen’ meer betekent dan alleen ervoor zorgen dat zij zich blij en prettig voelt. Het wil ook zeggen dat de pasgetrouwde man zijn vrouw in seksueel opzicht blij maakt, haar ‘seksueel leert kennen’. Tijdens het eerste jaar, of in het algemeen de eerste tijd van het huwelijk, wordt de basis gelegd voor het verdere verloop en de opbouw van het huwelijksleven. Die tijd moet uitgebuit worden om elkaar zo goed mogelijk te leren kennen.

Vooraf in het eerste jaar sta je nog fris tegenover elkaar. Natuurlijk heb je elkaar al een beetje leren kennen in de tijd van verkering en/of verloving, maar dat is dan ook slechts een beetje. Je gaat elkaar pas echt leren kennen als je getrouwd bent en alles met elkaar deelt. Dit is een woord voor de getrouwde mannen. Het is niet iets wat de man slechts een jaar hoeft te doen, maar daarmee mag hij doorgaan zolang God hen als man en vrouw bij elkaar laat. Dit woord voor mannen brengt mij bij de tweede tekst, die ook aan mannen is gericht.

(2) Het Woord van God

..., opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door [het] Woord. (Ef 5:26)

De mannen mogen hun vrouwen iets over de Bijbel vertellen. Zij mogen hun vrouwen met het Woord van God dienen door hun te vertellen wat ze zelf in de Bijbel hebben gelezen. Christus reinigt de gemeente door het Woord. Dat is niet iets wat de man ten opzichte van zijn vrouw kan doen. De man heeft, als lid van de gemeente, evenzeer de reinigende kracht van het Woord nodig als de vrouw. Maar wat ik naar aanleiding van dit vers naar voren wil brengen, is dat het de verantwoordelijkheid van de man is om zijn vrouw het

Woord van God uit te leggen en het toe te passen op haar alledaagse situatie (vgl. 1Ko 14:35). Daardoor worden haar gedachten gevormd en zal zij geestelijke kracht krijgen voor de taak die zij tegenover haar man en in het gezin mag uitoefenen.

De man moet ervoor zorgen dat in zijn huis de Bijbel het centrale boek is dat hij leest en voorleest. Hij moet tijd vrijmaken voor bijbelstudie. Natuurlijk moet de vrouw ook persoonlijk haar tijd hebben om met de Bijbel bezig te zijn. Zij moet in haar eigen omgang met God Zijn gedachten leren kennen. Maar in de navolging van Christus is het de man die zijn vrouw met het Woord moet dienen.

(3) Gebed

Mannen, evenzo, woont bij hen met verstand als bij een zwakker vat, het vrouwelijke, en bewijst hun eer, omdat ook zij mede-erfgenamen van [de] genade van [het] leven zijn, opdat uw gebeden niet verhinderd worden. (1Pt 3:7)

In directe aansluiting op het vorige punt, het Woord van God, wil ik wijzen op het gebed. Het is niet helemaal duidelijk of 'uw gebeden' de gebeden van de man zijn, of dat bedoeld wordt op de gebeden van man en vrouw samen. Laten we het maar op beide situaties betrekken.

In de eerste plaats is het weer iets wat tegen de mannen wordt gezegd. Hoe meer verstand iemand van zijn vrouw heeft des te rijker zal zijn gebedsleven zijn. Er zal met inzicht gebeden worden. Ook zal de gemeenschap met God, die in bijzondere mate in het gebed wordt ervaren, op peil worden gehouden. Ook het gebed van man en vrouw samen kan nooit een te grote plaats hebben in het huwelijksleven. Bid je geregeld met je vrouw? En doe je het ook als gezin? Hoe is het met jullie 'familie-altaar', het als gezin op gezette tijden of bij spontane gelegenheden over de Bijbel praten en samen bidden?

Vind je het moeilijk om iets uit de Bijbel te lezen en daar wat over te zeggen? Neem dan een boek dat iets over het gelezen gedeelte

zegt en lees dat dan aan je vrouw voor. Op die manier ben je bezig met 'voeden en koesteren' van je vrouw, zoals dat van Christus ten aanzien van de gemeente geschreven staat (Ef 5:29). Bijbelstudie en gebed vormen het middelpunt van het huiselijk leven. Iedere man die zich in dit opzicht zijn verantwoordelijkheid bewust is zal hier toe het initiatief nemen. Zijn vrouw zal hem daarvoor dankbaar zijn. Het is wel gebeurd dat mannen die grote menigten met het Woord dienden, van hun vrouwen de klacht te horen kregen dat zij die dienst niet aan hen deden.

(4) Ruzie

...; laat de zon over uw toorn niet ondergaan; ... (Ef 4:26)

Dit vers gaat niet in directe zin over de verhouding tussen man en vrouw in het huwelijk, maar het is in zijn toepassing daarop wel belangrijk. Praktisch betekent het: Ga niet slapen zonder een conflict te hebben opgelost.

Er is vermoedelijk geen echtpaar waar nooit eens iets gebeurt dat wrijving geeft, iets waardoor man en vrouw tegenover elkaar komen te staan. Je hebt over iets een verschillende mening, je krijgt ruzie, want geen van beiden wil toegeven. Gun jezelf geen nachtrust voordat de ruzie is opgelost. Praat het uit. Vraag om vergeving voor je halsstarrigheid. Dit laatste is voor mannen moeilijk. Het kost zelfverloochening om je vrouw iets te belijden. Mannen hebben zichzelf aardig hoog zitten. Belijdenis ruimt op en maakt de weg vrij. Het antwoord moet vergeving zijn. Het contact is hersteld, je kunt God danken en rustig gaan slapen.

(5) Opdracht tot seksuele bevrediging

Laat de man voldoen wat verschuldigd is aan de vrouw, en evenzo ook de vrouw aan de man. De vrouw heeft geen gezag over haar eigen lichaam, maar de man; en evenzo heeft ook de man geen gezag over

zijn eigen lichaam, maar de vrouw. Onttrekt u niet aan elkaar, tenzij dan met onderling goedvinden, ... (1Ko 7:3-5a)

Hierin ligt de opdracht elkaar seksueel te bevredigen. Als man en vrouw ben je dat aan elkaar verschuldigd. Het kan natuurlijk niet de bedoeling zijn dat man en vrouw wederzijds een claim leggen op deze bevrediging. Het is ondenkbaar dat in een goed functionerend huwelijk de man of de vrouw zegt: Ik heb recht op jou. Waar dat wel zo is, gaat het om pure zelfbevrediging, het *zelf* bevredigd willen worden ten koste van de ander.

Als je je echter realiseert dat je geen beschikking hebt over je eigen lichaam, maar dat je lichaam er is voor de ander, dan geef je jezelf graag als de ander daar behoefte aan heeft. Deze uitwisseling krijgt dan zijn juiste invulling. Dan zal in het geval een van beiden een keer of een bepaalde periode geen zin heeft in seksueel verkeer daarvan met onderling goedvinden worden afgezien. Een vrouw is geen bezit, waarmee je kunt doen wat je wilt. Man en vrouw zijn helemaal van elkaar en hebben daardoor een schuld aan elkaar. En wat voor een schuld: het is de schuld van de liefde, een liefde die niet zichzelf zoekt. Liefde is niet iets wat je kunt opeisen, maar wat wordt gegeven.

(6) De man het hoofd

Maar ik wil dat u weet, dat Christus het Hoofd is van iedere man, en de man [het] hoofd van [de] vrouw, en God [het] Hoofd van Christus. (1Ko 11:3)

Zoals al eerder opgemerkt, staat de man boven zijn vrouw. Hij is de hoofdverantwoordelijke voor het welslagen van het huwelijk. De enige manier waarop hij zijn hoofdschap goed en tot welzijn van zijn vrouw kan uitoefenen, is door zich bewust te zijn van zijn eigen ondergeschiktheid aan Christus. Op zijn beurt kan hij leren van Christus, hoe Hij onderdanig was aan God toen Hij op aarde leefde. Christus is het Hoofd van de man. Als de man de consequenties

daarvan in praktijk brengt, zal het voor hem niet moeilijk zijn om zijn vrouw op een liefdevolle, zorgzame wijze te leiden.

(7) Ontzag

...; en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man. (Ef 5:33)

Het is voor een vrouw belangrijk dat zij een man heeft tegen wie ze kan opkijken, voor wie ze respect kan hebben, die ze kan eren. Dat zal voor haar niet moeilijk zijn als de man zich gedraagt zoals in de vorige punten naar voren is gekomen. Maar ook als hij zich niet gedraagt zoals van hem verwacht mag worden, dan nog zal het haar tot zegen zijn als zij ontzag voor hem heeft. Ze zal bijvoorbeeld niet gezagsondermijnd bezig zijn. In 2 Koningen 4 staat een geschiedenis die ook in dit verband het nodige te zeggen heeft (2Kn 4:8-37).

(8) Schoonheid is vergankelijk

*Bevalligheid is bedrieglijk en schoonheid vergankelijk,
een vrouw die de HEERE vreest, die zal geprezen worden.
(Sp 31:30)*

Het eerste waardoor jonge mensen tot elkaar worden aangetrokken is het uiterlijk. Dat is niet vreemd en ook niet verkeerd. Maar laten ze wel beseffen dat die aantrekkelijkheid vlug kan verdwijnen als blijkt dat er achter dat mooie voorkomen een akelig karakter schuilgaat. Ook in het huwelijk kan het uiterlijk niet de hoofdrol spelen in de omgang tussen man en vrouw.

Elk mooi en jeugdig lichaam gaat na verloop van tijd de tekenen van 'slijtage' vertonen. Het kan ook gebeuren dat door een of andere ziekte of infectie alle uiterlijke aantrekkelijkheid verdwijnt. Toch zal dat niet ten koste gaan van de ware aantrekkelijkheid die man en vrouw in elkaar hebben leren ontdekken. Een vrouw bezit voor haar man een schoonheid die blijft en die steeds groter wordt naarmate de jaren toenemen. Mede daardoor blijft de seksuele beleving doorgaan, lang nadat de mogelijkheid om kinderen te krijgen voorbij is.

Seksualiteit om van te genieten

Op het krijgen van kinderen wil ik verderop ingaan. Dat is het eerste doel dat de Bijbel vermeld met betrekking tot seksualiteit. Dat we eerst naar seksualiteit hebben gekeken los van het krijgen van kinderen, is vanuit het oogpunt van de praktijk. In de praktijk zien we dat een jongen en een meisje verliefd op elkaar worden daarbij de gedachte aan kinderen niet de hoofdrol speelt. Is het niet prachtig dat echtparen die geen kinderen kunnen krijgen toch de volle vreugde van de seksualiteit kunnen genieten?

Het seksueel van elkaar genieten hangt niet af van het krijgen van kinderen. In de Bijbel laat het boek *Hooglied* zien dat het mogelijk is met seksualiteit bezig te zijn, zonder dat daarbij per se de gedachte aan het krijgen van kinderen op de voorgrond staat. In het hele boek komen geen kinderen voor.

Dank God voor de seksualiteit

Nog één ding voordat ik het over het tweede aspect van de seksualiteit ga hebben. Heb je God wel eens gedankt voor deze gave van de seksualiteit? *“En al wat u doet, in woord of in werk, [doet] alles in [de] Naam van [de] Heer Jezus, terwijl u God [de] Vader door Hem dankt”* (Ko 3:17). Als we seksualiteit mogen beleven en genieten, laten we God dan daarvoor danken. Soms kun je vooraf bidden, maar zeker kun je erna bidden en danken. Misschien klinkt je dat vreemd in de oren, maar seksualiteit is niet iets zondigs en ook niet zomaar iets. Als het beleefd wordt binnen het huwelijk, mag het als een gave van God worden aanvaard. En, voor welke gave danken we niet?

Geslachtsgemeenschap en het krijgen van kinderen

Zoals gezegd, is het krijgen van kinderen onlosmakelijk aan seksualiteit verbonden. Dat mag in het huwelijk niet uitgeschakeld worden. Om het nog eens in herinnering te roepen: de bedoeling van seksualiteit is tweeledig. Ze is door God gegeven

- a. als een middel tot voortplanting en
- b. als een uitdrukking van liefde.

Vroeger was de seksualiteit iets dat alleen in dienst van de voortplanting stond. De geslachtsgemeenschap werd gezien als een zondige daad, waaruit God dan iets goeds liet voortkomen. Iemand zei eens, wijzend op zijn drie kinderen die een eindje vooruitliepen: 'Daar lopen mijn drie grote zonden.'

Het zal uit het voorgaande duidelijk zijn dat het verwekken en krijgen van kinderen niet iets zondigs is. Hoe zou dat ook kunnen! De geslachtsgemeenschap is immers ten diepste de uitdrukking van de totale eenheid die er is tussen Christus en de gemeente (*Ef 5:31-32*). Zeker kan ze verkeerd, egoïstisch, met perverse gevoelens worden beleefd. Zo kan elke zegen die God geeft, door ons worden misbruikt.

Als we echter kijken naar wat God met de seksualiteit heeft bedoeld en wij doen ermee waarvoor God haar heeft gegeven, binnen de grenzen die Hij heeft aangegeven, dan hebben we te maken met een mooi geschenk. Dit geschenk kan alleen worden uitgepakt in een sfeer van blijvende overgave en daarin zal het volledig tot zijn recht komen.

Kinderen: de vrucht van de innigste liefde van ouders

Als je binnen de sfeer van blijvende overgave en toewijding aan elkaar denkt aan het krijgen van kinderen, begrijp je dat kinderen de vrucht zijn van de innigste liefde van ouders. Het is een misdaad

tegenover de kinderen hen te verwekken buiten de onderstaande driehoek

Afbeelding 1: huwelijksband en kinderzegen

Binnen deze driehoek is plaats voor kinderen. Je ziet ze dan als geboren uit een lichamelijke vereniging van man en vrouw, omgeven door de liefde en de zorg van de ouders, en beschermd en beschut door de huwelijksband.

Door het gebruik van allerlei voorbehoedsmiddelen is de beleving van de seksualiteit gemakkelijk los te koppelen van het krijgen van kinderen. Dat is jammer en ook erg. Nog eens: de eerste keer dat God over de betekenis van de seksualiteit spreekt, in *Genesis 1* (*Gn 1:27*), heeft dat betrekking op het krijgen van kinderen. Dat betekent natuurlijk niet dat een huwelijk waarin geen kinderen geboren worden niet een volwaardig huwelijk zou zijn. Dat is een volwaardig huwelijk. Als men echter zijn best doet (voorlopig) geen kinderen te krijgen, gaat men voorbij aan wat God erover heeft gezegd.

Kinderen krijgen hoort bij trouwen

Wie trouwt begint met de vorming van een gezin en stelt zich in principe open voor het krijgen van kinderen. Het verlangen naar

kinderen is een verlangen dat God Zelf bij de schepping in de mens heeft gelegd. Dat verlangen kan gedood worden of op een zijspoor worden gerangeerd als wij ons niet voortdurend door het Woord van God laten doorlichten en voorlichten om de beïnvloeding door de tijdgeest tegen te gaan. Het je bewust afsluiten voor het krijgen van kinderen vanaf het moment dat je getrouwd bent, of dat nu voor een poosje is of definitief, is niet naar Gods gedachten.

Hierbij denk ik niet aan gevallen waarin een duidelijke medische indicatie aanwezig is. Nee, het gaat om gevallen waarbij men normaliter gewoon kinderen zou kunnen krijgen, maar men zich daarvoor om andere dan medische redenen afsluit. Dat kunnen alleen praktische redenen zijn. Maar welke praktische reden is er te bedenken, waardoor de opdracht van God buiten werking wordt gesteld? Als er zulke redenen zijn, is het beter om te wachten met trouwen, want kinderen krijgen hoort bij trouwen.

Wie als man bijvoorbeeld nog niet in staat is zijn gezin naar behoren te verzorgen, moet dáárvoor eerst zorgen: *“Regel uw werk buiten en maak het op de akker voor u gereed, en bouw daarna uw huis”* (Sp 24:27). Eerst een baan met een inkomen en dan kun je trouwen ofwel ‘je huis bouwen’. Dat is Gods orde. God zal zeker ook voorzien in een mogelijkheid om te trouwen als iemand onvrijwillig werkloos is.

Het kan zijn dat men meent men gerust te kunnen trouwen als er wat financiële middelen zijn, zonder zich druk te hoeven maken over de eventuele geboorte van kinderen. Immers, de noodzaak om te wachten met trouwen is nauwelijks meer aanwezig omdat voorbehoedsmiddelen onbepaald verkrijgbaar zijn. Vaak vindt er op deze manier een niet gerechtvaardigde scheiding plaats tussen seksualiteit en het krijgen van kinderen. God heeft het krijgen van kinderen als een aparte opdracht aan Adam en Eva gegeven om daaraan te voldoen.

Verantwoorde gezinsvorming

Wil het voorgaande nu zeggen dat je dus maar 'Gods water over Gods akker moet laten lopen'? Moet je alles maar aan 'de natuur' overlaten? Het is duidelijk dat nagenoeg ieder echtpaar iets doet om ongewenste zwangerschap te voorkomen. Zonder regeling zou ieder gezond echtpaar tussen de 15 en 20 kinderen krijgen.

Als het over het krijgen van kinderen gaat, zal in de eerste plaats het voorrecht ervan moeten worden ingezien. Verschillende teksten spreken over de zegen van het hebben van kinderen (*Psalmen 127-128*). Tegen die achtergrond kunnen vragen worden gesteld als: Hoeveel kinderen wil de Heer ons geven en met welke spreiding, dat wil zeggen om de hoeveel tijd; en: Wanneer is ons gezin compleet? Dit zijn geen vragen om onder de roeping van God uit te komen en zich de zegen van God onwaardig te maken. Het zijn vragen die gesteld worden in het diepe besef van de verantwoordelijkheid voor ieder kind dat God geeft. De zegen van God en onze verantwoordelijkheid sluiten elkaar niet uit, maar horen bij elkaar.

De gestelde vragen worden niet zomaar ineens beantwoord. Het zijn vragen die naarmate iemand langer getrouwd is steeds meer hun antwoord vinden. Misschien heb je wel een bepaalde voorstelling van de gezinsgrootte. Een bepaald aantal kinderen lijkt je wel leuk. Vraag je in de eerste plaats af: Waarom dat aantal? Waardoor is je dat ingegeven? Achtergronden zullen hierin zeker een bepaalde rol spelen. Wie in een groot gezin is opgegroeid, zal zelf ook graag een groot gezin willen hebben als de vorming binnen het gezin een positieve uitwerking heeft gehad. Als de negatieve herinneringen overheersen zal er geen verlangen naar een groot gezin zijn. Zo kunnen achtergronden leiden tot een bepaalde planning. Het is belangrijk God de gelegenheid te geven de vragen te beantwoorden en ervoor open te staan dat een eerdere planning in de war wordt gestuurd.

Hoeveel kinderen?

Het aantal kinderen dat God wil geven, is voor ieder echtpaar in de eerste plaats een zaak zijn waarvoor je samen bidt. Dan kun je er ook samen over praten en het eens worden voor Gods aangezicht. Het huwelijk zal niet met een vaste planning beginnen, waarbij het aantal kinderen en de data waarop zij geboren zouden moeten worden, bekend zijn. Bij een verantwoorde gezinsvorming zal in de loop van het huwelijk duidelijk worden wat Gods wil is.

Gemakzucht moet worden uitgesloten als reden om te voorkomen dat er kinderen geboren worden. Er is wel een aantal middelen dat gebruikt kan worden. Als een echtpaar voor het aangezicht van de Heer tot de overtuiging komt dat hun gezin compleet is, of dat om bepaalde duidelijke redenen de komst van een kind op dit moment niet wenselijk is, dan pas komt de vraag aan de orde op welke verantwoorde manier zij een eventuele zwangerschap kunnen voorkomen. Het advies van een dokter, bij voorkeur iemand die zich in de uitoefening van zijn beroep aan de richtlijnen van de Bijbel houdt, kan waardevol zijn. Hij kan voorlichting geven over de werking van de verschillende middelen. Daarna kunnen man en vrouw in onderling overleg én in overleg met de Heer hun beslissing nemen.

Middelen om zwangerschap te voorkomen

Er zijn diverse voorbehoedsmiddelen op de markt, die ruwweg in twee groepen uiteenvallen. Onder de eerste groep vallen bijvoorbeeld

- natuurlijke methoden, zoals: algehele onthouding, periodieke onthouding, coïtus interruptus;
- barrièremiddelen, zoals: condoom, diafragma, sperma dodende zalf;
- hormonale middelen: de pil (in allerlei variaties);
- chirurgische methoden: sterilisatie.

Onder de tweede groep vallen bijvoorbeeld:

- het spiraaltje, de morning-after pil en de abortuspil.

Enkele algemene opmerkingen over deze twee groepen kunnen nuttig zijn om tot een verantwoorde afweging te komen. Het gebruik van de middelen van de tweede groep is voor een christen af te raden. De daarbij genoemde middelen verhinderen de innesteling (nidatie) van de bevruchte eicel in het baarmoederslijmvlies. Het gebruik ervan is vergelijkbaar met abortus (=moord). Het leven begint immers bij de conceptie.

Algehele onthouding

Bij de eerste groep zijn twee uitersten aanwezig: de algehele onthouding en sterilisatie. Algehele onthouding wil zeggen dat er totaal geen geslachtsgemeenschap meer plaatsvindt. Het is natuurlijk zeer effectief om te voorkomen dat er kinderen geboren worden. Toch is deze methode op grond van de eerste verzen van *1 Korinthiërs 7* af te wijzen (*1Ko 7:1-5*). Geslachtsgemeenschap hoort bij de 'verplichtingen' die man en vrouw tegenover elkaar hebben. Er zijn gevallen waarin een van beiden zich aan de geslachtsgemeenschap onttrekt. Dit kan zowel de man als de vrouw zijn. Zo'n situatie kan ertoe leiden dat de partner aan wie deze onthouden wordt, tot overspel komt. Dat is de reden waarom Paulus in *1 Korinthiërs 7* nuchter zegt: *"Maar laat vanwege de hoererijen ieder zijn eigen vrouw hebben en laat iedere [vrouw] haar eigen man hebben"* (*1Ko 7:2*). Totale onthouding is dan ook strijdig met de Bijbel.

Sterilisatie

Aan de andere kant is sterilisatie ook een drastisch middel om zwangerschap te voorkomen. Slechts een kleine medische ingreep is nodig om voor bijna 100% zeker te zijn dat geslachtsgemeenschap geen zwangerschap tot gevolg heeft. De vraag is of een christen deze methode mag gebruiken. Wie zo'n ingreep laat uitvoeren, moet er-

van uitgaan dat deze een definitief karakter heeft. Het is praktisch onmogelijk een eenmaal uitgevoerde sterilisatie ongedaan te maken. Iemand onttrekt zichzelf de mogelijkheid ooit nog kinderen te verwekken of te krijgen. Daarom lijkt mij dat een dergelijke ingreep alleen overwogen kan worden, als er duidelijke aanwijzingen zijn dat bijvoorbeeld het leven van de vrouw ermee gemoeid is indien op geslachtsgemeenschap een zwangerschap zou volgen.

Voor gezonde echtparen, die een gezonde seksuele beleving wensen in overeenstemming met de twee aspecten die God aan de seksualiteit heeft verbonden, kan sterilisatie geen passend middel zijn.

Kinderen, een zegen

Is het echt nog een zegen voor ons om kinderen te krijgen? Het is, met eerbied gesproken, Gods methode om het Vaderhuis vol te maken. Zouden wij dan ervoor zorgen dat, als het aan ons lag, er zo min mogelijk kinderen zouden komen? En wat te denken van de vreugde die kinderen je kunnen geven? Ze zijn geen last, maar een lust. Je mag ze opvoeden voor de Heer.

Periodieke onthouding

Ik ga niet op de andere middelen in, met uitzondering van de periodieke onthouding. Daar zou ik een lans voor willen breken. Periodieke onthouding komt, kort gezegd, op het volgende neer. Als een vrouw regelmatig, bijvoorbeeld om de 28 dagen, ongesteld is, dan heeft de eisprong (ovulatie) ongeveer op de veertiende dag plaats. Wanneer er op dat moment geslachtsgemeenschap zou zijn, is de kans groot dat zwangerschap ontstaat. De bevruchting moet dan wel gebeuren op de dag van de eisprong (het vrijkomen van de eicel bij de vrouw), want de eicel is slechts één dag vruchtbaar. De zaadcel van de man is langer tot bevruchting in staat, namelijk tussen 3 en 5 dagen. Als man en vrouw enkele dagen voor de eisprong ge-

slachtsgemeenschap hebben, is de kans op zwangerschap ook reëel aanwezig.

Om dit nu te voorkomen spreken man en vrouw af dat zij in de periode rond de vruchtbare dagen, dat wil zeggen in de buurt van de eisprong, geen gemeenschap hebben. Dat is periodieke onthouding. Nu is de vruchtbare periode alleen vrij eenvoudig vast te stellen als de vrouw een regelmatige cyclus heeft.

Waarom periodieke onthouding

Periodieke onthouding is zeker niet de veiligste methode. Ik heb al een paar 'veiliger methoden' aangehaald. Ook andere methoden geven wat meer zekerheid (geen absolute) over het voorkomen van zwangerschap. Toch wil ik juist op deze mogelijkheid de nadruk leggen en wel om enkele redenen.

De eerste reden is dat het God Zelf is Die slechts een korte periode van vruchtbaarheid heeft gegeven en een ruime periode waarin dit niet het geval is. Door deze mogelijkheid te gebruiken maak je gebruik van een mogelijkheid die God geeft.

De tweede reden is dat je God principieel wel de mogelijkheid laat houden om kinderen te geven.

De derde reden is dat een man daardoor gedwongen wordt verstand te krijgen van het lichaam van zijn vrouw. Hij zal ontdekken op welk een unieke wijze God haar heeft gemaakt.

De vierde reden is dat een beperking van de geslachtsgemeenschap voert tot een bewustere geslachtsgemeenschap.

De vijfde reden is dat het een oefening is in zelfbeheersing. Dat kan ook in het huwelijk geen kwaad. De man kan, door rekening met het lichaam van zijn vrouw te houden, laten zien dat hij haar liefheeft. Als zij weten dat op dit moment het krijgen van een kind voor de gezondheid van de vrouw niet wenselijk is, kan de man daaraan mee-

werken door zich periodiek te onthouden. Deze zorg van haar man zal de vrouw weer meer waardering geven van haar vrouw-zijn.

Ieder die meer wil weten van deze methode van anticonceptie raad ik aan de boekjes *Met vreugde vrouw zijn* van Ingrid Trobisch en *Liefde als gave en opdracht* van Ingrid Trobisch en Elizabeth Rötzer te lezen. Om de methode van periodieke onthouding zo effectief mogelijk te gebruiken moet je je wel goed aan bepaalde zaken houden. In de genoemde boekjes wordt men daarover zo goed mogelijk ingelicht.

Het is wel de moeite waard om deze methode te overwegen zolang man en vrouw in staat zijn kinderen te krijgen, en de tijd daartoe niet voorbij is. Ook als er een aantal kinderen is – ik laat de uitzonderingen, waardoor er slechts één of twee kinderen geboren konden worden, buiten beschouwing – en de vraag naar voren komt of het gezin al compleet is, is de periodieke onthouding een goede mogelijkheid verdere zwangerschap te voorkomen. Overwogen kan worden de tijd van onthouding iets ruimer te stellen dan direct rond de vruchtbare periode.

Algemene richtlijn

Als algemene richtlijn kan worden gegeven dat, waar de Bijbel er geen duidelijke uitspraken over doet, man en vrouw in volledige overeenstemming met elkaar en in volle verantwoordelijkheid aan de Heer hierin een beslissing nemen. Ze moeten de gevolgen goed onder ogen zien en dan in geloof, dat is geloofsvertrouwen, handelen.

Daarom: bid ervoor tot God en lees in Zijn Woord. Hij geeft antwoord door Zijn Woord. Dit probleem wordt niet concreet in de Bijbel genoemd, zoals dat geldt voor tal van zaken die in het dagelijks leven voorkomen. Er is wel deze uitnodiging: *“Laat in alles [ook kinderen krijgen of het voorkomen daarvan] door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God. En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaren in*

Christus Jezus" (Ep 4:6-7). Je krijgt het antwoord dat je rust geeft om te doen wat je moet doen.

Enkele overwegingen

Enkele overwegingen die een rol kunnen spelen bij het nadenken over het gebruik van voorbehoedsmiddelen zijn:

Kan aan de behoeften van alle kinderen worden voldaan als er nog een kind bij komt. Daarbij valt te denken aan geestelijk welzijn, aandacht en verzorging. Is het mogelijk om ook dit kind de speciale aandacht te geven die het als individu nodig heeft: "*Oefen de jongeman overeenkomstig zijn levensweg*" (Sp 22:6a). Het is van belang dat ook dit kind kan worden opgevoed "*in [de] tucht en vermaning van de Heer*" (Ef 6:4).

Kunnen de ouders, of één van hen, een kind erbij lichamelijk en/of geestelijk aan. Als er een grote kans bestaat dat een vrouw overspannen wordt omdat zij de drukte van het gezin niet aan kan, is dat misschien een reden om je te laten informeren over voorbehoedsmiddelen. Het kan zijn dat het gezin compleet is; het kan ook zijn dat voorlopig van zwangerschap moet worden afgezien.

Wij mogen daarbij geen beschuldigende vinger uitsteken naar gezinnen waar, doordat er meerdere kinderen zijn, de vrouw of de man het niet meer aan kan. Als we zulke situaties herkennen, kunnen we beter de helpende hand bieden en raad geven. Er gebeurt zoveel uit onkunde. (Door middel van dit boekje wil ik daaraan op bescheiden wijze iets doen.) Misschien gebeurt het wel uit een beetje 'dwaze' liefde voor de Heer. Maar dan is het toch liefde voor de Heer.

Er gebeurt aan de andere kant zoveel uit puur egoïsme. Dan zijn we eerder geneigd om te zeggen: 'Tjonge, wat een verstandige mensen zijn dat.' We kunnen soms veel meer begrip opbrengen voor mensen die hun verstand gebruiken, dan voor mensen die uit liefde voor de Heer wel eens onverstandig doen. Laten we hen niet nog eens

de last zwaarder maken door te zeggen dat ze onverstandig bezig zijn geweest. We kunnen een ander soms genadeloos op zijn fouten wijzen en daarbij denken: 'Hadden ze het maar gedaan zoals wij het gedaan hebben; als iedereen het zo had gedaan, was er veel minder ellende.'

Een christen is een rentmeester over zijn leven. Dat omvat ook het seksuele aspect daarvan. Hij of zij zal zich voortdurend tot God richten om zijn leven in te richten en te (be)leven zoals Hij het wil.

Een drievoudig snoer

Seksualiteit is slechts één aspect van het mens-zijn, maar het is er wel helemaal mee verweven. Het grijpt diep in. Daarom moeten we als man en als vrouw leren ermee om te gaan. Laten we leren van elkaar. En laten we sámen leren. Je kunt van elkaar leren, en je kunt ook samen leren. Samen, in gemeenschap met God. Toen Adam en Eva in het paradijs waren, zag God daar die twee mensen. Zij waren uit Zijn hand voortgekomen en Hij wilde hen gelukkig maken. Hij wilde zien dat zij gelukkig waren.

Er was maar één manier waarop zij gelukkig zouden zijn gebleven en dat was als ze helemaal afhankelijk van God waren gebleven; als ze zich hadden gerealiseerd wat in *Prediker 4* staat: *"Een drievoudig snoer wordt niet snel gebroken"* (Pr 4:12) – man en vrouw, en God daarboven. Als wij ons dat in onze huwelijken bewust worden en de dingen samen met God gaan beleven, ook de seksuele aspecten van ons huwelijk, dan wordt ons huwelijk rijk, het wordt schitterend. Dan krijgt het die invulling die God bedoeld heeft toen Hij het huwelijk instelde.

Samenvatting

De functies van het huwelijk

De functies van het huwelijk zijn:

1. Kameraadschap, gezelschap (*Gn 2:18*). Je bent bij elkaar. “*Twee zijn beter dan één, ... Want, als zij vallen, helpt de één zijn metgezel overeind. ... hoe moet één [alleen] warm worden?*” (*Pr 4:9-12*). Je kunt elkaar vertroosten en bemoedigen.
2. Liefdevolle relatie, die de man ertoe brengt zijn vrouw te voeden en te koesteren. Voeden is niet alleen van eten voorzien, maar ook haar geestelijke voeding geven door met haar te praten over de Bijbel. Koesteren is haar omarmen en geborgenheid geven en laten voelen (*Ef 5:22-28*).
3. Gezond houden van de maatschappij, het voorkomen van seksuele excessen (*1Ko 7:2*).

De functies van de seksualiteit

De functies van de seksualiteit zijn:

1. Gezelschap geven, in de zin van de innigste gemeenschap die er tussen twee mensen kan zijn (*Gn 2:24*).
2. Van elkaar genieten (*Sp 5:18-19*; het boek *Hooglied*).
3. Voortplanting: vóór de zondeval (*Gn 1:27-28*) en ná de zondeval (*Gn 9:1*).

Het voorbeeld dat wij geven

Het huwelijk is een gave van God, waardoor Hij ons laat zien wat de verbinding is tussen Christus en de gemeente. Voor onze kinderen bestaat er geen betere ‘huwelijkskursus’, ook niet een betere seksuele opvoeding, dan het laten zien hoe wij als man en vrouw met elkaar

omgaan. Dat nemen ze waar. Als man en vrouw ernaar verlangen om Christus en de gemeente tonen, zal dat een onvergetelijke indruk op hen maken, net zo goed trouwens als een slecht voorbeeld dat doet. In het eerste geval mogen we erop rekenen dat zij naar dat model de zegen in hun eigen partnerkeuze en omgang met haar of hem zullen ervaren. In het tweede geval zal het voorbeeld zijn verderfelijk werk doen en vernietigende sporen achterlaten.

Het voorbeeld dat wij hebben

Het als man en vrouw met elkaar leren omgaan volgens het voorbeeld van Christus en de gemeente is een steeds doorgaand proces. Als een man en vrouw dat echt willen leren, zal het steeds meer een vanzelfsprekende zaak worden, het wordt verweven met hun bestaan. Waar kinderen dat zien zullen ze ernaar verlangen dat ook te mogen beleven. In dat geval hoeft je er niet eens veel over te praten.

Als we het voorbeeld van Christus en de gemeente voor ogen houden, zal het lukken. Een andere garantie voor een gelukkig huwelijk, met een voldoening gevende beleving van de seksualiteit is er niet. Echter, er is geen huwelijk volmaakt. In elk huwelijk slaat wel eens een deur wat harder dicht dan normaal en dat komt dan niet door de wind. Al is ons christenleven, ook in het huwelijk, nog een leven met vallen en opstaan, we mogen beseffen dat er na een val ook weer een opstaan mogelijk is.

Altijd weer mogen we kijken naar de Heer Jezus. Als we vallen, is dat het gevolg van het feit, dat we Hem uit het oog hebben verloren. We krabbelen overeind en gaan weer verder, met ons oog gericht op Hem. Het huwelijk heeft, ondanks ons vallen en weer opstaan, een grote waarde in het oog van God. God verlangt ernaar dat ons huwelijk een huwelijk wordt waarin Hij herkent wat in Zijn hart geweest is van eeuwigheid af: de verbondenheid van Christus en Zijn gemeente.

Met het oog daarop heeft Hij het huwelijk ingesteld. Adam en Eva zijn als de kroon van de schepping geschapen. De hele schepping is in zes dagen tot stand gekomen. God had alles “zeer goed” klaargemaakt voor Adam en Eva (*Gn 1:31*), en heeft hen ten slotte in die heerlijke zegen geplaatst. Zo zal God het ook eenmaal met Christus en de gemeente doen. Hij zal Christus, samen met Zijn gemeente, stellen over de hemel en de aarde: “... daar Hij ons de verborgenheid van Zijn wil bekend heeft gemaakt, naar Zijn welbehagen, dat Hij Zich had voorgenomen in Zichzelf aangaande [de] bedeling van de volheid der tijden, om alles wat in de hemelen en wat op de aarde is onder één Hoofd samen te brengen in Christus; ...” (*Ef 1:9-10*).

Het is mooi om eraan te denken dat met Christus hier bedoeld wordt Christus en Zijn gemeente. Om de gemeente in die zegen te kunnen laten delen heeft Hij Zichzelf voor haar willen overgeven tot in de dood aan het kruis. Dat mogen de mannen naar hun vrouwen toe vertolken. De vrouwen mogen dat, wat de gemeente is voor het hart van de Heer Jezus, worden voor het hart van hun mannen. Wat zou het geweldig zijn voor God en voor de Heer Jezus, en wat een uitstraling zou dat hebben in de wereld om ons heen, als man en vrouw deze opdracht verwezenlijken.

Enkele getuigenissen

Ik wil dit boekje besluiten met het getuigenis dat twee jonge mensen na het beluisteren van de lezing gaven:

Rob

Het is voor niemand een geheim dat ik uit de wereld kom. Daar heb ik ook de andere benadering gekend, dus die van seksualiteit zonder getrouwd te zijn. Daarin vond je toch nooit die bevrediging, die rust en die tevredenheid die er binnen het huwelijk wel is. Ik realiseer me gewoon nu, achteraf, dat ik ook wat dat betreft mijn oude leven heb moeten afbouwen en het moet opbouwen zoals God het wil. Dat is gewoon iets wonderlijks om dat in je eigen leven te ervaren, dat God toch deze bedoeling heeft gehad en dat dat zo naar boven mag komen. Het is gewoon heerlijk het nu te mogen beleven zoals God het heeft bedoeld. Dat is gewoon zo. Het is voor mij het bewijs dat God leeft en een bedoeling heeft met de mens op deze manier.

Sjaak

Wij komen ook uit de wereld. Wij hebben een moeilijk verleden achter de rug. Niet alleen als man en vrouw, maar eigenlijk al daarvoor. Mijn beide ouders hebben zelfmoord gepleegd. Dat is misschien het begin geweest van die verandering. Wij hebben contacten gehad met mensen uit het occulte en wij hebben die wegen voor een stuk bewandeld. De Heer heeft op een bepaald moment ingegrepen in ons leven en ons tot de Heer Jezus geleid. Ik kan alleen maar zeggen: als je terug ziet, vanwaar je komt en waartoe de Heer in staat is, dan kun je alleen maar zeggen: het is waar, het is waar, het is wáár! En het geeft nu ook de kracht om door te gaan en om te geloven dat bij

Hem alle dingen mogelijk zijn. En ik zie dat Hij dat ook geeft, daar zorgt Hij voor.

Als ik zie naar het moment dat Hij ons geroepen heeft en ik zie nu, zes jaar later, ja, dan kan ik alleen maar zeggen: daar is een wonder gebeurd in ons leven. Had mijn moeder nu nog moeten leven, ze had gezegd: ik kan het niet geloven. Want zij had altijd de hoop dat we schone, nette mensen zouden geweest zijn en dat we ons ook zo zouden gedragen hebben. Maar ze wist maar niet, hoe ze dat moest bewerken in ons. En hoe meer ze haar best deed, hoe slechter het haar gelukte. Want wij hadden altijd maar een drang naar die andere dingen, omdat we in feite niet bevredigd raakten.

Ik zie nu, nu we de Heer kennen, dat Hij ons werkelijk kan bevredigen. Daarom is er ook een verlangen om Zijne wil te doen en om ook op seksueel gebied te mogen leven zoals Hij het wil. En ik kan duidelijk stellen uit mijn eigen huwelijk dat dat een hele klus is. Dat ik zelfs al momenten gehad heb dat ik werkelijk zei: ik wil het niet meer, ik wil gewoon geen seksueel contact meer met mijn vrouw, omdat ik zie dat het mij toch niet lukt om het op een goeie manier tot stand te laten komen. Maar ik zie ook dat de Heer telkenmale weer ingrijpt in mijn leven en mij altijd weer laat zien dat ik Hem mag vertrouwen. En in de tussentijd eerlijk leven met elkaar.

Het is niet altijd gemakkelijk en er ontstaan wel eens spanningen en moeiten. Soms is er ook misbegrip bij andere mensen die ermee te maken hebben en die je trachten raad te geven, maar waarvan dat je ziet: nee zo gaat het niet. Maar ik zie wel dat de Heer altijd nabij is en dat het altijd gezond is dat we het Woord, zoals ook vanavond, weer voor de aandacht krijgen en dat we mogen zien: ja, zo is het. Het is altijd dat geven, ons aan elkaar uitlenen en we weten zelf hoe moeilijk dat is. En hoe we, als we die relatie met God een beetje verliezen, dat we dan weer op onszelf gericht zijn en dat het niet gaat hè?

Maar ik zie ook op C. en N., mensen die op die wegen het moeilijk gehad hebben en dat de Heer ons ook bij elkaar heeft gebracht, juist om elkaar tot steun te zijn. Ook om te kunnen begrijpen en te delen, wat die moeilijkheden ook zijn. Ik zie dat Hij het uitwerkt in ons leven en ik wil er Hem voor danken.

Andere publicaties

Wil je meer weten over dit onderwerp?

Download gratis: 'Die Twee = M + V'

<https://www.oudesporen.nl/artikelen.php?id=1423>

Wil je groeien in je geloof?

Ga naar www.kingcomments.com. Daar vind je commentaren van alle bijbelboeken. Je kunt ze eenvoudig en snel benaderen. Je kunt hier alle aangehaalde bijbelteksten en het commentaar erover opzoeken en in hun verband lezen. De commentaren kunnen worden gelezen op elk beeldscherm, van pc tot smartphone. Meer info staat onder 'Informatie' op de homepage van de site. Het is raadzaam die eerst te lezen.

Je kunt ook naar www.oudesporen.nl gaan. Daarop staan, naast vele andere goede artikelen, onder het menu 'Artikelen' en het submenu 'Auteurs -> Ger de Koning' de volgende commentaren en publicaties:

- De serie 'Toegelicht en toegepast', een commentaarreeks van de bijbelboeken van het Oude Testament.
- De 'Zie-serie', een commentaarreeks van de vier Evangeliën en Handelingen.
- De 'Rotsvast-serie', een commentaarreeks met een verklaring van de nieuwtestamentische bijbelboeken vanaf de brief aan de Romeinen tot en met Openbaring. Deze serie heeft tot doel hen die jong zijn in het geloof te helpen bij het lezen en leren begrijpen van Gods Woord.
- Publicaties over diverse onderwerpen.

Van diverse Nederlandse publicaties zijn vertalingen in andere talen beschikbaar.

Alle commentaren en publicaties zijn vrij te downloaden als pdf-bestand en als e-book.

Als er een ISBN wordt vermeld, is het boek ook als paperback te bestellen. Dat kan door op het betreffende ISBN te klikken. Voor een Nederlandse publicatie verschijnt de site www.uitgeverijdaniel.nl. Deze publicatie kan ook via de christelijke boekhandel worden besteld. Voor een in het Duits vertaalde publicatie met een ISBN verschijnt de site www.daniel-verlag.de.

